

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVIII. — Wydana i rozesłana dnia 20. lipca 1899.

Treść: № 120. Rozporządzenie cesarskie zmieniające ustawy o podatkach pośrednich pozostających w ścisłym związku z produkcją przemysłową, tudzież austriacko-węgierską taryfą cłową.

120.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 17. lipca 1899,

zmieniające ustawy o podatkach pośrednich pozostających w ścisłym związku z produkcją przemysłową, tudzież austriacko-węgierską taryfą cłową.

Na mocy §. 14go ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141 o reprezentacji państwa, uznaje za stosowne rozporządzić, co następuje:

I. Część.

Opodatkowanie piwa.

Przedmiot i wymiar podatku od piwa.

§. 1.

Brzeczka piwna, to jest każdy płyn, zawierający w sobie cukier, z którego przez fermentację alkoholową można wyrabiać piwo, do którego jednak nie dodano jeszcze fermentu, podlega przy wyrobie piwa podatkowi w wysokości 34 h od każdego hektolitra i każdego stopnia ekstraktu wedle studzielnego cukromierza (stopnie hektolitrowe ekstraktu).

Browarom, które w ciągu jednej kampanii, to jest w czasie od 1. września jednego do końca sierpnia następnego roku wyrabiają nie więcej jak 15.000 hektolitrow bruczki piwnej, przysługują na odnośną kampanię opust podatku, który wynosi przy wyrobie nie przekraczającym 2000 hektolitrow piętnaście procentów, przy wyrobie nie przekraczającym 5000 hektolitrow dziesięć procentów, zaś przy wyrobie nie przekraczającym 15.000 hektolitrow pięć procentów przypadającego podatku powyższego.

Przekroczenie tych najwyższych ilości jest jedynie wtedy dopuszczalne, gdy pierwiej nastąpi zwrot opustu, względnie różnicy zachodzącej między opustami. Nie przyjmuje się oznajmień warek, wnie-

sionych przed zupełnem wyrównaniem kwot mających się zwrócić.

Osobisty obowiązek zapłaty i odpowiedzialności.

§. 2.

Do płacenia podatku od piwa jest obowiązany przedsiębiorca browaru, zaś w razie uszczuplenia dochodów skarbowych, kierownik ruchu, pod bezpośrednią odpowiedzialnością przedsiębiorcy.

Orzekanie o obowiązku płacenia podatku i o wymiarze tegoż.

§. 3.

Zwyczajne sądy nie mogą orzekać w sprawach, w których się rozchodzi o obowiązek płacenia podatku lub o wymiar tegoż.

Ściąganie niezapłaconych podatków.

§. 4.

Niezapłacone podatki od piwa należy ściągać w sposób przepisany dla ściągania zaległych podatków publicznych.

Dawanie pomocy.

§. 5.

Każdy przełożony gminy jest obowiązany na prośbę organów powołanych do wykonywania postanowień niniejszej części rozporządzenia cesarskiego być im bezzwłocznie pomocnym w ich urzędowaniu.

Delegowany do tego celu organ zwierzchności gminnej jest obowiązany, być obecnym bez przerwy przy ich czynnościach urzędowych, w razie poczynionych zarzutów podpisywać opis czynu i opis sprawdzenia, protokoły z przesłuchanymi i wszystkie dokumenta i papiery należące do śledztwa urzędowego. Tenże ma w ogóle dawać im wszelką pomoc, do której niesienia jest w myśl obowiązujących ustaw obowiązany.

Przedawnienie.

§. 6.

Do przedawnienia podatku od piwa mają zastosowanie postanowienia ustawy z dnia 18. marca 1878, Dz. u. p. Nr. 31.

Odpowiedzialność za wykonywanie przepisów.

§. 7.

Jeżeli przepadła jaka zaległość i to skutkiem niedbałego przestrzegania przepisów obowiązujących, natenczas odpowiada za stratę w obec skarbu państwa ten, kto ponosi winę.

Ogólne obowiązki przedsiębiorców browaru pod względem prowadzenia przemysłu.

§. 8.

Kto zamierza wyrabiać piwo (brzeczke piwną) jest obowiązany najpóźniej na cztery tygodnie przed rozpoczęciem ruchu zgłosić władzy skarbowej pierwszej instancji miejsce i numer konskrypcyjny browaru i przedłożyć w dwóch egzemplarzach dokładny opis lokali, należących do ruchu, jak nie mniej przegląd wszystkich przyrządzeń, służących do ruchu, rur przewodzących płyny i naczyń.

Przedsiębiorca jest nadto obowiązany wskazać z pomiędzy swej służby tę osobę, która ma nadzorować innych, jak nie mniej tę, która zawsze lub też podczas nieobecności przedsiębiorcy browaru kieruje ruchem browaru. Ta ostatnia osoba ma przez podpis swego nazwiska potwierdzić, że zajmuje to stanowisko.

Za upoważnionego przez przedsiębiorcę do udzielania w jego imieniu wyjaśnień organom skarbowym uważać się będzie kierownika ruchu a w jego nieobecności tę osobę, która ma nadzór nad pomocnikami i robotnikami.

Jeżeli przedsiębiorca ustanowi do tego celu inną osobę, obowiązany jest wskazać ją pisemnie najbliższemu organowi skarbowemu powołanemu do dozoru przedsiębiorstwa.

Jeden egzemplarz opisu i przeglądu, zaopatrzony potwierdzeniem urzędowym, że przedłożony został, zwróci się przedsiębiorcy browaru lub tegoż pełnomocnikowi, by się tenże mógł nim wykazać.

Wspomniany opis i przegląd są tak długo ważne, póki nie zamierza się zaprowadzić zmiany.

Jeżeli się zamierza zmienić urządzenie browaru, należy o tem donieść władzy skarbowej pierwszej instancji i to najpóźniej na 14 dni przed zamierzoną zmianą. Przedsiębiorca browaru ma o zmianie osób przeznaczonych do nadzoru lub też o zmianie kierownika ruchu donieść w 24 godzinach organowi skarbowemu, któremu zostało poruczone dozоровanie przedsiębiorstwa.

Spisanie wyvodu oględzin.

§. 9.

Władza skarbową pierwszej instancji zarządza na podstawie opisu i przeglądu, które jej zostały przedłożone (§. 8) urzędowe zbadanie i oznaczenie lokali, przyrządów, rur do przeprowadzania płynów i naczyń, jakoteż zbadanie objętości naczyń i przyrządów, o ile zbadanie to potrzebnem jest dla kontroli.

Przedsiębiorca jest obowiązany udzielać przytem wszelkich wyjaśnień i wykazów, które są potrzebne do przeprowadzenia kontroli urzędowej.

Także wszystkie osoby, przeznaczone do utrzymywania przedsiębiorstwa w ruchu, obowiązane są czynić pod tym względem zadosyć wymaganiom organów skarbowych.

Podczas tego badania baczyc należy przede wszystkim na to, czy uczyniono zadosyć wszelkim wymogom, które co do urządzenia i jakości chłodników, względnie co do używania aparatu mierniczego przepisane będą drogą rozporządzenia wykonawczego.

Przedsiębiorca ma na żądanie władzy skarbowej pierwszej instancji jeszcze przed rozpoczęciem ruchu albo gdyby żądanie to postawiono podczas ruchu, natychmiast usunąć własnym kosztem albo przynajmniej w sposób zupełnie pewny wyłączyć od użytku do ruchu niepotrzebne połączenia, przyrządy albo podobne rzeczy, któreby utrudniały nadzór urzędowy.

Po naocznem sprawdzeniu i sprostowaniu wyvodu oględzin oznaczy się lokale, przyrządy i naczynia służące do przechowywania urzędowymi znakami i numerami. Od tej chwili ciąży na przedsiębiorcy obowiązek umieszczenia na stronie zewnętrznej lokalu widocznego napisu, zawiadamiającego o prowadzeniu przemysłu.

O wyniku urzędowego badania spisz się protokół, który ma służyć za podstawę do wykonywania kontroli skarbowej, który zatem ma podpisać także strona obowiązana do opłacania podatku.

Protokół ten jest tak długo ważny, póki nie zamierza się zmienić urządzenia przedsiębiorstwa.

W zakładzie browarnianym należy w miejscu do tego celu przeznaczonem i dla organów skarbowych każdego czasu dostępnem przechowywać zaopatrzone urzędowem potwierdzeniem egzemplarz opisu zakładu, przeglądu przyrządów i naczyń, wiarygodny odpis protokołu sprawdzenia, następnie oznajmienia opłatnego postępowania wyrobu piwa, dalej zawiadomienia o przerwach w ruchu i inne potrzebne zawiadomienia jak nie mniej bolety podatkowe i rejestr browarniany.

W razie zupełnego zwinienia przedsiębiorstwa, ma przedsiębiorca uwiadomić o tem pisemnie organ skarbowy, któremu nadzór nad browarem poruczono i dopiero przez otrzymanie urzędowego potwierdzenia w tej mierze staje się wolnym od odpowiedzialności za zachowanie urzędowych oznaczeń na lokalach, przyrządach i naczyniach.

Pojęcie zakładu browarnianego.

§. 10.

Do zakładu browarnianego zalicza się:

1. Lokale, w których wyrabia się piwo;
2. lokale, w których przechowuje się materiały należące do wyrobu piwa albo też wyroby z tychże materiałów powstałe;
3. miejsce, w którym wyrabiający piwo takowe sprzedaje;
4. mieszkanie wyrabiającego piwo, względnie i jego służby, jeżeli mieszkanie to
 - a) jest bezpośrednio połączone z jednym z lokali, które wymieniono pod 1 do 3;
 - b) używa się do jednego z celów wspomnianych pod 1 do 3 albo
 - c) jeżeli w temże przechowuje się materiały potrzebne do wyrobu piwa albo też piwo samo w ilości przekraczającej ilość, wystarczającą na potrzebę domową.

Cukromierz i termometr.

§. 11.

W browarze muszą się znajdować i w każdym czasie należy dawać do rozporządzenia orga-

nowi skarbowemu do nadzorowania browaru przeznaczonemu następujące narzędzia, zupełnie zdadne do użytku:

1. Cukromierz z urządzeniem, które przepisze rozporządzenie wykonawcze.
2. Termometer Réaumur.

Zamknięcie urzędowe przyrządów i naczyń.

§. 12.

Dopóki przedsiębiorstwo nie jest w ruchu, wyłącza się od użytku przyrządy przez urzędowe opieczętowanie albo w inny stosowny sposób (przez zamknięcie urzędowe).

Organa skarbowe osądzą stosownie do celu i jakości przyrządów, które z nich i zapomocą jakich środków należy uczynić niezdatnymi do użytku.

Jeżeli organa skarbowe uznają to za potrzebne, można poszczególne przyrządy i naczynia, które nie mają być używane — wyłączyć od użytku przez urzędowe zamknięcie także w ciągu ruchu przedsiębiorstwa.

Za zachowanie urzędowego zamknięcia w stanie nienaruszonym odpowiedzialny jest — w czasie, gdy przedsiębiorstwo jest w ruchu, kierownik ruchu, w innym czasie przedsiębiorca, lub jeżeli przedsiębiorca wskazał władzy skarbowej pierwszej instancji zastępcę, ten ostatni — ale tylko wtenczas, jeżeli nie udowodniono, że zaszło zdarzenie przypadkowe, nie pochodzące z jego (kierownika ruchu, względnie przedsiębiorcy lub tegoż zastępcy) winy, albo że zawiniła osoba trzecia, za której winę tenże nie jest odpowiedzialny.

Przedsiębiorca ma prawo odjąć sam urzędowe zamknięcie, jeżeli do chwili, w której może się rozpocząć oznajmione używanie jednego z przyrządów (naczyń) pod zamknięciem urzędowem będących, nie przybędzie celem odjęcia tegoż żaden organ skarbowy.

Postępowanie opłatne.

§. 13.

Opłatne postępowanie wyrobu piwa rozpoczyna się z chwilą podpalenia kotła do warzenia, w browarach parowych z chwilą wpuszczenia pary do kadzi zaciernej, w innych zaś przypadkach z chwilą przedsiębrania tych czynności, które prowadzą bezpośrednio do wyrobu brzezki piwnej.

Jeżeli w browarze następuje jedna warka bez przerwy po drugiej i to tak, że nie ma miejsca powtórne podpalenie kotła, natenczas uważa się za początek postępowania opłatnego nabijanie kadzi

zaciernej albo kotła słodem albo innym materyałem, zawierającym w sobie skrobię lub cukier.

Oznajmienie postępowania opłatnego.

§. 14.

Postępowanie opłatne wyrobu piwa należy co do każdej warki oznajmić pisemnie najpóźniej na 24 godziny przed rozpoczęciem onegoż temu urzędowi poborczemu, któremu browar został przydzielony. Termin ten można na prośbę przedsiębiorcy o tyle skrócić, o ile to da się pogodzić z wykonywaniem kontroli w czasie właściwym.

Oznajmienia należy przedkładać na blankietach urzędowych w dwóch jednobrzmiących wygotowaniach, muszą być napisane czytelnie i podpisane własnoręcznie przez przedsiębiorcę lub przez kierownika ruchu i nie mogą zawierać ustępów zmienionych, przekreślonych lub wyskrobanych, gdyż w przeciwnym razie nie wolno ich przyjąć.

W oznajmieniu należy podać:

- a) nazwisko przedsiębiorcy, siedzibę i liczbę konstrypcyjną browaru;
- b) miesiąc, dzień i godzinę rozpoczęcia i zakończenia warzenia piwa;
- c) numera kotłów brzeźnych i chłodników, które mają być używane, względnie numera aparatu lub aparatów służących do odmierzania brzeźki piwnej jakoteż numera kadzi fermentacyjnych, które mają w sobie mieścić ilości wyrobione;
- d) ilość i stopniowość brzeźki piwnej, która ma być wyrobioną i to w całych hektolitrach, względnie w całych stopniach cukromierza, jak nie mniej ogólną ilość wyrobić się mających stopni hektolitrowych ekstraktu, to jest iloczyn z pomnożenia ilości wyrażonej w hektolitrach przez ilość stopni cukromierza;
- e) należący się podatek od piwa.

Jeżeli nalewa się zimną wodę na młóto, należy okoliczność tę i cel, do jakiego nalew służy, podać osobno w oznajmieniu.

Tylko za osobnem pozwoleniem władzy skarbowej można wyrabiać brzeźkę piwną o więcej jak 20 stopniach cukromierza i nalewać młóto wodą gorącą.

Na wniesione oznajmienie po zbadaniu tegoż wyda się przedsiębiorcy z urzędowego rejestru boletę płatniczą (§. 21) i w tej poświadczy się, że zapłacono należący się podatek albo w razie i o ile kredytowanie podatku ma miejsce, że takowy przypisano. Dopiero, gdy boleta ta znajduje się w bro-

warze w rękach przedsiębiorcy albo w rękach tej osoby, która w miejsce przedsiębiorcy jest obowiązana do dawania wyjaśnień, można rozpocząć w oznajmionym czasie opłatne postępowanie wyrobu piwa.

Z opodatkowanym wyrobem piwa należy postępować w zupełności tak, jak go oznajmiono i jak na wniesione oznajmienie wystawiona boleta przepisuje.

W szczególności zakazane jest używać do opłatnego postępowania wyrobu piwa naczyń i przyrządów, niezaopatrzonych przepisanyymi urzędowymi znakami.

Nie wolno wyrabiać żadnych innych napojów oprócz oznajmionych.

Każde samowolne odstępianie od przepisów pociąga za sobą zastosowanie odnośnych postanowień karnych.

Zakaz wywozu i przechowywania poza lokalami należącymi do przedsiębiorstwa brzeźki piwnej lub piwa, które jeszcze nie odbyło fermentacji głównej. Zakaz rozcieńczania.

§. 15.

Fermentację główną uważa się wliczasz za skończoną, gdy drożdże już zupełnie wydzielone zostały i piwo zaczyna fermentować spokojnie.

Nie wolno wnosić z lokali fermentacyjnych brzeźki piwnej lub piwa, które jeszcze nie odbyło fermentacji głównej.

Zakazanem jest przechowywać poza lokalami fermentacyjnymi browaru, innym odstępować i nabywać brzeźkę piwną lub piwo, które jeszcze nie odbyło fermentacji głównej.

Władze skarbowe mogą dozwolili wyjątków od zakazów tych na prośby szczególnymi okolicznościami uzasadnione.

Nie wolno rozcieńczać oznajmionej i wyrobionej brzeźki piwnej.

Prowadzenie rejestru.

§. 16.

I. W browarach, w których podczas każdej poprzedniej kampanii wyrobiono więcej jak 20.000 hektolitrów brzeźki piwnej, ma kierownik ruchu osobiście albo przez swego zastępcę prowadzić rejestr wedle wzoru przepisanego, w którym należy co do każdej warki piwa zapisywać bezzwłocznie dzień i godzinę

- a) rozpoczęcia opłatnego postępowania,
- b) nadawania płodów do kadzi zaciernej,
- c) rozpoczęcia klarowania,
- d) rozpoczęcia warki po dodaniu chmielu.

e) spuszczenia brzezki piwnej do przyrządów służących do badania ilości brzezki piwnej.

W tym rejestrze, którego przeglądanie organom skarbowym każdego czasu dozwolone być musi, mają organa skarbowe zapisywać wynik urzędowego badania ilości i zawartości ekstraktu brzezki piwnej.

Rejestr ten należy co miesiąc zamknąć i z browaru zabrać.

Zaniechanie zapisywania w swoim czasie powyższych dat, jakoteż każde fałszywe zapisanie podlega karze wedle ustawy karnej o przekroczeniach skarbowych.

II. Kierownik ruchu, względnie tegoż zastępca ma prowadzić co do zapasów brzezki piwnej i piwa w piwnicy fermentacyjnej zapiski, co do których bliższe postanowienia wydane zostaną drogą rozporządzenia wykonawczego.

Kontrola urzędowa nad przedsiębiorstwem.

§. 17.

Przedsiębiorstwo wyrobu piwa podlega kontroli urzędowej.

Należy zatem do zakładu (§. 10) wpuszczać bez oporu organa skarbowe powołane do wykonywania tej kontroli i dozwalać im, żeby o ile to potrzebne do wykonywania ich czynności urzędowych, przebywali w zakładzie we dnie a nawet, jeżeli na porę nocną oznajmienie ruchu opiewa, także i w nocy i na żądanie ma być przedsiębiorca tym organom osobiście lub przez swą służbę pomocnym w wykonywaniu czynności urzędowych w zakładzie.

Także i w każdym innym wypadku należy organom tym dozwalać bez oporu wstępu do zakładu przedsiębiorstwa i wykonywania tamże czynności urzędowych, jeżeli przybędą w towarzystwie członka zwierzchności gminnej albo innej osoby urzędowej.

W razie śledztwa dochodowo-skarbowego obowiązany jest przedsiębiorca, względnie tegoż zastępca wykazać boletami, że opodatkowano brzezkę piwną znajdującą się w lokalach przedsiębiorstwa i zapasy piwa, jak niemniej przedłożyć niezwłocznie bolety, rejestry i wszelkie dokumenta, które w myśl przepisów mają być przechowywane a w razie potrzeby wręczyć je organowi skarbowemu za potwierdzeniem odbioru.

Przedsiębiorca jest obowiązany, oddać bezpłatnie na żądanie władzy skarbowej stosowną kancelaryę do użytku.

Przerwy w ruchu.

§. 18.

Jeżeli nieprzewidziane zdarzenie przeszkodzi, wstrzyma lub przerwie ruch browaru tak, że postępowania nie można dokonać wedle oznajmienia, natenczas kierownik ruchu oznajmić ma przeszkodę bezzwłocznie pisemnie w dwóch wygotowaniach organowi skarbowemu, któremu nadzór nad browarem poruczono i jeżeli ma się prowadzić w browarze rejestr browarniany (§. 16), wpisać uwiadomienie do niego tak, żeby pismo zajmowało całą szerokość rejestru.

Jeżeli nie wpisano w ten sposób przeszkód ruchu, będzie się je uważać za nie oznajmione.

Jeżeli zdarzenie takie wstrzymuje przejściowo i tylko przez kilka godzin warkę piwa i jeżeli powyższe oznajmienie wniesiono w swoim czasie, natenczas można po usunięciu przeszkody przedciągnąć postępowanie i poza czas oznajmiony jednak nie dłużej jak przez czas, przez który, dowodnie trwała przeszkoda.

Jeżeli zaś w skutek nieprzewidzianej przeszkody nie można w ogóle rozpocząć postępowania w oznajmionej godzinie, albo jeżeli dalsze prowadzenie rozpoczętej już warki staje się w skutek takiego zdarzenia niemożliwym, albo jeżeli zepsuje się warka jeszcze przed ukończeniem tejże, natenczas dozwala się zwrotu podatku, względnie odpisania tegoż za warkę, która nie miała miejsca, nie mogła być ukończoną lub się zepsuła, ale tylko wtenczas, jeżeli wniesiono bezzwłocznie zawiadomienie o nieprzewidzianem zdarzeniu i jeżeli urzędownie sprawdzono, że warka nie miała miejsca, względnie w razie wstrzymania warki, że nie zrobiono brzezki piwnej ani żadnego innego napoju, albo też, że nieudany wyrób uczyniono niezdatnym do spożycia dla ludzi.

Nie można jednak przedsięwziąć późniejszej warki na podstawie bolety, podjętej na warkę, która nie miała miejsca, została wstrzymaną lub też się zepsuła.

Urzędowe badanie wyrobionej brzezki piwnej.

§. 19.

Wyrobioną brzezkę piwną zbada się urzędownie wedle ilości i zawartości ekstraktu przy temperaturze $+ 14$ stopni Reaumura. Zbadanie ilości ma miejsce jeszcze przed dodaniem fermentu i to wedle zarządzenia administracji skarbowej albo na chłodniku albo zapomocą aparatu mierniczego, przeznaczonego do tego celu przez Ministra skarbu w porozumieniu z królewsko węgierskim Ministrem skarbu.

Drogą rozporządzenia wykonawczego postanowi się, jakim wymogom będzie musiał odpowiadać chłodnik pod względem urządzenia i jakości.

Administracja skarbową wyda browarom do użytku pierwsze aparaty miernicze bezpłatnie z dostawą do najbliższej stacji kolejowej.

Strona ponosi jednak kosztą dalszego transportu, ustawienia, napraw, gdyby tychże potrzeba zachodziła, jakoteż późniejszych zamawiań.

Celem zbadania ilości brzezki piwnej należy całą wyrobioną brzezkę piwną dać na przyrząd do mierzenia i nie może żadna część tejże pozostać w innych przyrządach do wyrobu.

W razie używania chłodnika należy w zasadzie badać ilość wtedy, gdy brzezka piwna ochłódła na chłodniku mniej więcej do temperatury normalnej.

Jeżeli się jednak spuszcza z chłodnika brzezkę już przy wyższej ciepłocie, natenczas przy urzędowym badaniu należy uwzględnić różnicę objętości, odpowiadającą różnicy temperatury, przy której badanie się odbywa i temperatury normalnej.

Bezpośrednio po badaniu ilości bada się zawartość ekstraktu zapomocą urzędowego cukromierza.

Zboczenie od oznajmienia co do ilości i co do zawartości ekstraktu.

§. 20.

Dodatkowe opodatkowanie nadwyżki wyrobu nie ma miejsca, jeżeli przy urzędowym badaniu ilości i zawartości ekstraktu wyrobionej brzezki piwnej stwierdzonem zostanie, że przekroczoneo wprawdzie oznajmioną ilość stopni hektolitrowych ekstraktu (iloczyn z pomnożenia ilości przez stopnie cukromierza), przekroczenie to jednak nie wynosi więcej jak 5 procentów oznajmionych stopni hektolitrowych. W razie przekroczenia o więcej jak 5 procentów oznajmionych stopni hektolitrowych ekstraktu ma piwowar podatek spożywczy, przypadający od nadwyżki wyrobu brzezki ponad 5 procentów, zapłacić dodatkowo w gotówce najpóźniej w dniach ośmiu, a to w urzędzie, który wystawił boletę podatkową na warkę. Jeżeli zaś nadwyżka wyrobu przekracza 10 procentów oznajmionych stopni hektolitrowych ekstraktu, natenczas należy oprócz tego wdrożyć postępowanie karne, przy którym za podstawę do obliczenia grzywny bierze się różnicę między oznajmionymi i sprawdzonymi stopniami hektolitrowymi, jednak w skutek powyższego przy-

zwolenia po potrąceniu 5 procentów oznajmionych stopni hektolitrowych ekstraktu.

Gdy przy obliczaniu brzezki piwnej, którą należy opodatkować z powodu przekroczenia ilości oznajmionej, wypadną ułamki stopnia hektolitrowego, należy je pomijać.

Jeżeli wyrobiona brzezka piwna nie osiąga oznajmionych stopni hektolitrowych ekstraktu, nie zwraca się zapłaconych, względnie nie odpisuje się kredytowanych podatków.

Termin płatności podatku od piwa.

§. 21.

Podatek spożywczy od piwa należy zapłacić w chwili wniesienia przepisanego oznajmienia a to wyjąwszy, jeżeli go kredytowano, natychmiast, w całej kwocie za otrzymaniem bolety.

Kredytowanie podatku od piwa, dyskonto.

§. 22.

Piwowarom, którzy trudnią się wyrobem piwa w takim rozmiarze, że podatek spożywczy w ciągu jednorocznej kampanii od wyrobu piwa przypadający dochodzi co najmniej do kwoty tysiąc dwieście koron, dozwoli się na ich prośbę pod warunkiem złożenia dostatecznego pokrycia, kredytowania podatku spożywczego, który w ciągu jednej kampanii ma być przypisany a mianowicie w razie wyrobu brzezki piwnej o mniej jak jedenastu stopniach cukromierza na trzy miesiące, zaś w razie wyrabiania brzezki piwnej o najmniej jedenastu stopniach cukromierza na sześć miesięcy.

Kredytu udziela się w ten sposób, że kwoty przypadające w ciągu jednego miesiąca kalendarzowego za warki do wyrobu oznajmione należy płacić dopiero w czasie aż do ostatniego dnia trzeciego, względnie szóstego miesiąca kalendarzowego po upływie miesiąca, w którym wyrób miał miejsce tak, że na przykład podatek spożywczy za warki brzezki piwnej co najmniej o jedenastu stopniach cukromierza, które miały miejsce w miesiącu styczniu, należy płacić na raz dopiero w czasie aż do ostatniego lipca, a gdy dzień ten przypada na niedzielę lub święto, w najbliższym dniu powszednim.

Wyłączeni od otrzymania tego pozwolenia są:

1. ci, którzy uznani zostali winnymi zbrodni lub występku wynikającego z chciwości zysku, albo jakiegoś przekroczenia tego rodzaju albo też przemyślnictwa albo ciężkiego przekroczenia skar-

bowego popełnionego przy prowadzeniu swego przedsiębiorstwa;

2. ci, do których majątku otwarto konkurs.

Wyłączenie pod 1 wzmiankowane gaśnie po upływie trzech lat, licząc od dnia odsiedzenia kary więzienia względnie zapłacenia grzywny. Ministerstwu skarbu służy jednak prawo, dozwolić w przypadkach zasługujących na uwzględnienie, krótszego terminu.

Kto nie zapłaci kredytowanych kwot w terminie, do którego podatek został kredytowany, traci prawo do korzystania z kredytu na całą resztę kampanii; można mu także zupełnie odmówić kredytu na przyszłą kampanię.

W przypadku tym należy ściągnąć drogą egzekucyi wszystkie jeszcze zaległe kredytowane kwoty wraz z odsetkami zwłoki, obliczonymi w wysokości oznaczonej ustawą od dnia płatności a względnie utraty pozwolenia do korzystania z kredytu.

W razie płacenia podatku od piwa gotówką z góry przy każdorazowym oznajmieniu, przyznaje się, bez względu na to, czy kredytowanie podatku ma miejsce lub nie, dyskonto, którego wysokość oznacza drogą rozporządzenia wykonawczego, Minister skarbu w porozumieniu z królewsko węgierskim Ministrem skarbu.

Przez powyższe postanowienia o kredytowaniu nie zostają zmienione i pozostają na przyszłość w mocy przepisy, którymi przedłożono piwowarom w Austrii górnej i Salzburgu termin do płacenia podatku spożywczego za wyrób piwa dolnego fermentu.

Wywóz piwa za linię cłową za zwrotem podatku.

§. 23.

Pod warunkami i z ostrożnościami potrzebnie mi do zabezpieczenia skarbu państwa zwracać się będzie podatek spożywczy za piwo wywiezione po a linię cłową, jeżeli jest zdatne do picia i jeżeli po wydzieleniu kwasu węglowego ma co najmniej $2\frac{1}{2}$ stopnia cukromierza, a mianowicie:

1. Każdemu, kto piwo takie wywozi za granicę, bez względu na zawartość ekstraktu brzezki zarodowej (to jest brzezki, z której piwo pochodzi) w kwocie 3 K 40 h za każdy hektolitr piwa,

2. wyrabiającym piwo, albo

a) według przypadającej w przecięciu na hektolitr zawartości ekstraktu brzeczek piwnych,

wyrobionych w ostatnich sześciu miesiącach przed wywozem, za każdy hektolitr i każdy stopień cukromierza przeciętnej zawartości ekstraktu w kwocie 34 h.

Przeciętną zawartość ekstraktu bada się w ten sposób, że dzieli się ogólną ilość wyrobionych stopni hektolitrowych ekstraktu przez ogólną ilość wyrobionych hektolitrów brzezki piwnej i opuszcza się w ilorazie ułamki, które wynoszą mniej jak dziesiątą część stopnia, albo

b) według całkowitej, opodatkowanej i przez urzędowe badanie piwa udowodnionej pierwotnej zawartości ekstraktu brzezki zarodowej, w kwocie 34 h za każdy hektolitr piwa i każdy stopień cukromierza tej zawartości ekstraktu.

Jeżeli przy obliczaniu pierwotnej zawartości ekstraktu wypadną ułamki stopnia cukromierza, natenczas przyznaje się zwrot podatku z pominięciem ułamków wedle pozostałej ilości całych stopni cukromierza.

Od zaniku opodatkowanej ilości brzezki piwnej powstałego przez fermentację, leżenie na składzie itp. zwraca się $6\frac{1}{2}$ procentów kwoty należącej się jako wynagrodzenie za podatek.

Moc obowiązująca ustawy karnej o przekroczeniach skarbowych.

§. 24.

Do przekroczeń niniejszej części rozporządzenia cesarskiego i postanowień odnośnego rozporządzenia wykonawczego, stosowana będzie, o ile nie jest co innego postanowione, ustawa karna o przekroczeniach skarbowych i rozporządzenia dodatkowe, w Dalmacyi zaś, gdzie ta ustawa karna nie jest za prowadzona, postępowanie tamże co do przekroczeń akcyzowych praktykowane wraz z temi postanowieniami co do rodzaju i wymiaru grzywien, tudzież odpowiedzialności za takowe, jakoteż co do przedawnienia rzeczonych przekroczeń skarbowych, które przy uwzględnianiu odnośnych postanowień, w innych krajach obowiązujących, wydane zostały dla Dalmacyi drogą rozporządzenia.

Odpowiedzialność przedsiębiorcy za grzywny.

§. 25.

Kierownika ruchu browaru, względnie podczas nieobecności tegoż w przedsiębiorstwie, jego zastępcę uważa się za sprawcę nieoznajmionego albo

z oznajmieniem niezgodnego postępowania opłatanego wyrobu piwa.

Na przedsiębiorcy browaru ciąży, jeżeli sam nie kieruje ruchem, bezwarunkowo odpowiedzialność za grzywny nałożone na kierownika ruchu, względnie na jego zastępcę.

Podstawa do wymiaru kar.

§. 26.

Przy przekroczeniach skarbowych, dla których wysokość kary zależy od należitości podatkowej, bierze się za podstawę do obliczenia należitości podatkowej, która służy za podstawę do wymiaru kary, jeżeli się rozchodzi o brzeczkę piwną, do której nie dodano jeszcze fermentu a której zawartość ekstraktu zbadano, tę zawartość ekstraktu.

Natomiast należy we wszystkich innych przypadkach przyjąć za podstawę do obliczenia wspomnianej należitości podatkowej czternastostopniową zawartość ekstraktu, jeżeli nie dowiedziono wyższej zawartości brzezki piwnej, która albo stanowi przedmiot przekroczenia, albo, jeżeli piwo jest przedmiotem przekroczenia, odpowiada sile tegoż piwa.

Szczególne postanowienia karne.

a) W razie przekroczeń niedozwalających zbadania wyrobionej brzezki piwnej.

§. 27.

Niezależnie od następstw, które pociąga za sobą ukroczenie podatku, należy nałożyć grzywnę w wysokości 400 K do 10.000 K:

1. Jeżeli wyrobionej brzezki piwnej nie dano w całości na przyrząd przeznaczony do badania wyrobionej brzezki piwnej, albo jeżeli usunięto z tego przyrządu brzeczkę przed urzędowym jej zbadaniem, zapomocą działania zewnętrznego, o którym strona nie może udowodnić, że było przypadkowe;

2. jeżeli na przyrządzie, przeznaczonym do badania wyrobionej brzezki piwnej poczyniono umyślnie zmiany, które mogą w jakikolwiek sposób wywierać wpływ na oznaczenia tegoż przyrządu;

3. jeżeli po skutecznym urzędowym zbadaniu brzezki piwnej dodano do wyrobu materiały, które mogą podnieść jego zawartość ekstraktu.

b) W razie zakazanego przechowywania albo nabywania piwa, które nie odbyło jeszcze fermentacji głównej.

§. 28.

Karę za ciężkie przekroczenie skarbowe należy nałożyć na tego, kto wbrew przepisom nabywa lub przechowuje brzeczkę piwną lub piwo, które jeszcze nie odbyło fermentacji głównej.

c) W razie przekroczeń co do wywozu piwa za zwrotem podatku.

§. 29.

Karę za ciężkie przekroczenie skarbowe należy nałożyć:

1. jeżeli zamiast piwa, za które żąda się zwrotu podatku, znajdzie się inny płyn a nie piwo, albo

2. jeżeli piwo oznajmione do wywozu po wydzieleniu żeń kwasu węglowego ma mniej jak $2\frac{1}{2}$ stopni cukromierza, albo

3. jeżeli oznajmiono do wywozu większą ilość piwa od urzędownie sprawdzonej a różnica przekracza 5 procentów ilości zbadanej;

4. jeżeli w przypadkach, w których rości się prawo do zwrotu podatku podług całej opodatkowanej zawartości ekstraktu, piwo oznajmione do wywozu

a) pochodzi z brzezki piwnej o mniejszej zawartości ekstraktu niż ta, co do której rości się prawo do zwrotu podatku i jeżeli różnica ta w porównaniu ze zbadaniem urzędownie wskazaniem cukromierza co do brzezki zarodowej wynosi więcej jak 0.5 stopnia cukromierza, albo

b) zawiera dodane przymieszki, które sprawiają, że badanie przedsięwzięte w celu oznaczenia zawartości ekstraktu brzezki zarodowej, wykazuje wyższą zawartość od tej, którą miała brzezka zarodowa.

Za podstawę do wymiaru kary należy przyjąć:

W przypadkach wyszczególnianych pod l. 1 i 2 kwotę, której w ogóle żąda się tytułem zwrotu podatku; w przypadkach podanych pod l. 3 i 4, lit. a) kwotę, o którą zwrot podatku, w oznajmieniu do wywozu oznaczony, przewyższa kwotę, należącą się wedle badania urzędowego; wreszcie w przypadku pod l. 4, lit. b) kwotę 20 koron za każdy hektolitr piwa.

II. Część.

Zmiana ustawy z dnia 20. czerwca 1888, Dz. u. p. Nr. 95, o ciele od płynów wysokowych pędzonych, o opodatkowaniu wódki, jakoteż wyrobu drożdży, z wyrobem wódki połączonego.

Uchyła się §§. 1, 43, 74 i 82 ustawy z dnia 20. czerwca 1888 (Dz. u. p. Nr. 95), o ciele od płynów wysokowych pędzonych, o opodatkowaniu wódki, jakoteż wyrobu drożdży z wyrobem wódki połączonego, zmienia się §§. 3, 6, 7, 8, 21, 22, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 38, 39, 40, 46, 50, napis pierwszego rozdziału trzeciej części w dziale III. następnie §§. 51, 52, 57, 60, 61, 62, 64, 65, 66, 69, 70, 71, 72, napis działu IV., §. 75. napis §. 76, §§. 77, 79, 81, napis drugiej części działu IV., §. 85, napis trzeciej części działu VI., wreszcie §§. 86, 87, 88, 89, 92, 93, 94, 95 i 96 teje ustawy i takowe mają opiewać, jak następuje:

Rozdział ilości wódki, względnie alkoholu, która po niższej stopie podatku konsumcyjnego wyrabiana być może.

§. 3.

1. Ilość alkoholu, która w gorzelniach podat-kowi konsumcyjnemu podlegających, podczas rocznej kampanii, to jest w czasie od 1. września jednego aż do końca sierpnia bezpośrednio następującego roku, po niższej stopie tegoż podatku wyrabiana być może, ustanawia się aż po koniec sierpnia 1908 dla całego austriacko-węgierskiego obszaru cłowego na 1,878.000 hektolitrow.

Z ilości tej przypada na królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane . 1,017.000 hektolitrow, na kraje korony węgierskiej 853.000 „

a na Bośnię i Hercegowinę,
do austriacko-węgierskiego
obszaru cłowego należące 8.000 „

2. Każdy z powyższych obszarów krajów po-stanowi drogą ustawodawczą samodzielnie, w jaki sposób rozdzielana być ma indywidualnie ilość alko-holu, którą w każdym z nich wyrobić będzie wolno gorzelniom podczas jednej kampanii po niższej sto-pie podatkowej.

Uwolnienie od podatku konsumcyjnego.

§. 6.

Pod warunkami i z ostrożnościami, dla zabez-pieczenia skarbu państwa potrzebnymi, wolna jest

od podatku konsumcyjnego wódka, która bądź sama bądź też w likierze i w rumie, do których wyrobu użytą została, bądź we winie, do którego dla podwyższenia zawartości alkoholu przymieszana została, za linię cłową bywa wywożoną, albo też która używana jest do celów przemysłowych, do których i fabrykacja octu należy, następnie do goto-wania, ogrzewania, czyszczenia, do oświetlania i do celów naukowych. Wódka jednak użyta do fabry-kacji octu jest tylko wtedy od podatku wolna, gdy od niej przypada podatek po niższej stopie po-datkowej. Ten, na czyje imię opiewa uprawnienie do poboru wódki wolnej od podatku, ma stosownie do postanowień, które wydane zostaną drogą rozpo-rządzeń wykonawczych, za każdy litr alkoholu wol-nego od podatku, z wyjątkiem wódki na cele nau-kowe przeznaczonej, uiścić jako należytość kon-trolną kwotę 3 h.

Wódka, wyrabiana w gorzelniach, podatkowi od wyrobu podlegających a której ilość alkoholu bada się na podstawie oznaczeń aparatu mierniczego albo też z zastosowaniem zbiornika, może być celem wywozu lub celem użycia jej bez opłaty podatku, złożona w składzie bez opłaty podatku.

Postanowienia na korzyść gorzelni rolni-czych.

§. 7.

1. Każda gorzelnia rolnicza, opłacająca podatek konsumcyjny, otrzyma za każdy hektolitr alko-holu, z zachowaniem odnośnych przepisów z za-kładu gorzelnianego wywieziony, z kasy państwa bonifikacyę, a mianowicie:

a) jeżeli alkohol może być wliczony do tej ilości, którą po niższej stopie podatku konsumcyjnego wyrabiać wolno (§. 3, l. 2): 6 K, jeżeli prze-ciętny dzienny wyrób wynosi przeszło 4 aż do 7 hektolitrow alkoholu, 8 K, jeżeli prze-ciętny dzienny wyrób wynosi przeszło 2 aż do 4 hektolitrow alkoholu a 10 K, jeżeli prze-ciętny dzienny wyrób nie przenosi 2 hekto-litrow alkoholu;

b) jeżeli jednak alkohol do tej ilości, którą po niższej stopie podatku konsumcyjnego wyra-

biać wolno, wliczony być nie może: 2 K przy dziennym przeciętnym wyrobie od przeszło 4 aż do 7 hektolitrów alkoholu, 4 K przy przeciętnym dziennym wyrobie od przeszło 2 aż do 4 hektolitrów alkoholu i 6 K przy przeciętnym dziennym wyrobie aż do 2 hektolitrów alkoholu.

2. Za gorzelnię rolniczą uważa się tę gorzelnię, w której łączą się wszystkie następujące warunki:

- a) Gorzelnia musi być z gospodarstwem rolnem w ten sposób połączona, że do wyrobu wódki używa płodów wyłącznie lub przynajmniej w przeważnej części ze zbiorów, z tegoż gospodarstwa rolnego pochodzących a natomiast zwraca temuż gospodarstwu jako karmę dla bydła, brahę otrzymaną przy wyrobie wódki albo przynajmniej nawóz pochodzący od bydła też brahą karmionego.
- b) Gorzelnia nie może w jednomiesięcznym okresie oznajmienia wyrabiać więcej jak przeciętnie na dzień 7 hektolitrów alkoholu i wyrób musi pozostawać w takim stosunku do pól ornych, łąk i pastwisk, do gospodarstwa rolnego należących, żeby z ilości alkoholu, wyrobionego przeciętnie w jednym dniu ruchu miesięcznego okresu oznajmienia, nie przypadało na jeden hektar tej przestrzeni gruntów więcej, jak 3 litry alkoholu.
- c) Łączna ilość alkoholu w ciągu jednorocznej kampanii wyrobiona, nie może przekraczać 1680 hektolitrów alkoholu.

Od warunku pod l. 2, lit. a ustanowionego a mianowicie, że gorzelnia rolnicza powinna do wyrobu wódki używać wyłącznie lub przynajmniej przeważnie płodów pochodzących ze zbiorów gospodarstwa rolnego z gorzelnią połączonego, można odstąpić w tym razie, gdy go nie można dopełnić jedynie z powodu nieurodzaju powszechnie wiadomego.

Postanowienia powyższe stosują się także do gorzelni, przez spółki w ruchu utrzymywanych, jeżeli członkowie tej spółki są właścicielami lub dzierżawcami gospodarstw rolnych. W wypadku tym uwzględnia się ogólny obszar pól, łąk i pastwisk do gospodarstw wszystkich członków spółki należących.

Kto rości sobie prawo, żeby gorzelnię jego za rolniczą uznano, winien zgłosić się z tem roszczeniem do władzy skarbowej I. instancyi i wiarogodnie udowodnić, że się ziszcza powyższe warunki.

Bonifikacya i zwrot podatku przy wywozie wódki.

§. 8.

Za każdy stopień hektolitrowy alkoholu (litr alkoholu) wódki, na której podatek ciąży, wywiezionej z zastrzeżeniem odpisania podatku, za linię cłową w beczkach lub innych naczyniach w ilości najmniej jednego hektolitra, przyznaje się bonifikację za wywóz w kwocie 10 halerzy.

Przy wywozie likieru za linię cłową, wynosi bonifikacya, jeżeli posyła w beczkach lub flaszczkach obejmuje najmniej 25 litrów, $3\frac{1}{2}$ halerza za każdy litr. Jedno opakowanie musi jednakże w sobie mieścić jedynie flaszki tego samego kształtu i tej samej wielkości.

Na wypadek jeżeliby w innych krajach, które obecnie za wywóz wódki premię przyznają, takowa zniżona lub zniesiona została, upoważnia się Ministra skarbu, żeby w porozumieniu z królewsko węgierskim Ministrem skarbu bonifikację za wywóz wódki na czas krótszy lub też stałe zniżył albo też postanowienia o przyznaniu bonifikacyi zupełnie zniósł.

Za wódkę, na której nie ciąży podatek, wywożoną za linię cłową w ilości najmniej 50 litrów, przyznaje się oprócz powyższej bonifikacyi także zwrot podatku w kwocie 35 halerzy za każdy litr alkoholu.

Ten zwrot podatku uskutecznia się zapomocą przekazów, płatnych w sześć miesięcy po dniu, w którym wywóz nastąpił.

Opisanie zakładu gorzelnianego i przegląd przyrządów i naczyń do przechowania służących.

§. 21.

Kto chce wyrabiać wódkę lub wódkę przez destylację oczyszczać, albo kto zamierza wyrabiać zapomocą destylacyi napoje alkohol w sobie zawierające, jest obowiązany przedłożyć w przepisany terminie (§§. 44 i 53) opisanie zakładu gorzelnianego i przegląd przyrządów, a względnie zawiadomić nie o ruchu.

Postanowienie to, jakoteż postanowienia §§. 23, 24, l. 1, 26 i 30. stosują się, pominawszy browary, także do tych przedsiębiorstw, które z płodów mącznych, skrobi, cellulozę, topinamburów, buraków, melasy, syropu i innych płynów większą zawartość cukru w sobie mieszczących wyrabiają zacier i tenże poddają fermentacyi, jednakże nie wyrabiają wódki.

Uwiedomienie dotyczące aparatów do destylacyi.

§. 22.

Także oprócz wypadków w §. 21 przewidzianych ma posiadacz aparatów destylacyjnych, jakoteż aparatów do chłodzenia o posiadaniu ich donieść ustnie lub pisemnie organowi skarbowemu w miejsku lub w pobliżu znajdującemu się i to w razie nabycia takiego aparatu, w 48 godzin po nabyciu, na co od organu skarbowego otrzyma poświadczenie podania tego oznajmienia.

W rozporządzeniu wykonawczem ustanowione zostaną przepisy co do kontroli nad aparatami tymi z zagranicy sprowadzanymi.

Również każdy, który aparaty te wyrabia, ma znajdujący się u niego w dniu 1ym września 1899 zapas aparatów w 8 dniach a aparaty później zrobione, w 48 godzin po zrobieniu oznajmić przeznaczonemu do tego organowi skarbowemu i postarać się o potwierdzenie wniesienia tego oznajmienia.

Na każdym aparacie destylacyjnym musi być w przyszłości w sposób odpowiedni uwidocznione nazwisko i miejsce zamieszkania tego, który aparat ten zrobił.

Posiadacze tych aparatów nie mogą tychże ani też ich części pierwej ze swoich rąk wydawać, dopóki z dokładnem opisaniem aparatu lub też części tegoż, nie oznajmią organowi skarbowemu w miejsku lub też w pobliżu znajdującemu się, nazwisko i miejsce zamieszkania odbiorcy tegoż aparatu i dopóki nie otrzymają potwierdzenia, że temu obowiązкови zadosyć uczynili.

Od obowiązku wnoszenia tego oznajmienia uwolnieni są aptekarze, jednak tylko co do tych aparatów, które nie mają więcej jak jeden litr pojemności albo zrobione są nie z metalu, lecz z innego materyału.

Sposoby oznaczania.

§. 31.

Ilość alkoholu oznaczana będzie podług rozmaitości surowców, aparatu odpędowego i pojemności miejsca na zacier przeznaczonego:

I. Ryczałtowo według wydadności aparatu odpędowego.

II. Na podstawie dobrowolnej umowy z przedsiębiorcą gorzelni (ugody) podług prawdopodobnej ilości alkoholiu wyrobić się mającego.

III. Na podstawie wskazówek aparatu mierniczego albo za pomocą zbiornika podług rzeczywistej ilości wyrobu.

Podział gorzelni.

§. 32.

W tym celu (§. 31) dzielą się gorzelnie:

I. Na gorzelnie, które przerabiają materyały skrobiowe (ziemniaki, zboża, owoce strączkowe) z wyjątkiem skrobi i gdy się ziszczają wszystkie następujące warunki:

a) Przedsiębiorcy muszą być rolnikami, którzy wódkę tylko z pldów własnej produkcji, corocznie tylko w okresie sześciomiesięcznym, we wrześniu, październiku lub listopadzie się rozpoczynającym i tylko dlatego wyrabiają, aby dla utrzymania swego bydła otrzymać braę i to tylko w ilości liczbie bydła odpowiedniej, albo, gdy ten warunek nie zachodzi i przedsiębiorcy wyrabiają wódkę ze zboża, do wyrobu tego używają tylko niedojrzałego lub ze-psutego zboża własnego zbioru:

b) przedsiębiorcom wolno posiadać lub utrzymywać w ruchu w tem samem miejsku tylko jedną gorzelnię

c) i wolno im używać tylko jednego aparatu odpędowego z podgrzewaniem bezpośredniem, który nie ma innych części składowych, jak tylko jeden kocioł odpędowy, mięszadło, hełm, flasze do chłodzenia, wąż chłodnikowy albo nie więcej jak dwie proste rury do chłodzenia i rurę hełm z oziębialnikiem łączącą i którego kocioł odpędowy ma najwięcej dwa hektolitry pojemności i nadto może być napełniony tylko po zdjęciu hełmu.

Powierzchnia ogrzewalna kotła odpędowego w stosunku do jego głębokości nie może przekraczać miary, którą ustanowi drogą rozporządzenia wykonawczego Minister skarbu w porozumieniu z królewsko węgierskim Ministrem skarbu.

II. Na inne gorzelnie, nie zaliczające się do I. które przerabiają materyały skrobiowe.

III. Na gorzelnie, przerabiające cellulozę, skrobię, topinambury, buraki i melasę, z którą ostatnią kładzie się na równi odpadki przy fabrykacyi cukru: syrop i inne płyny większą zawartość cukru w sobie mieszczące.

IV. Na gorzelnie przerabiające wytłoczyny jagód winnych, odpadki od wyrobu wina i wyrabiające równocześnie z wódką także winiany.

V. Na gorzelnie, które przerabiają inne jak pod I. II i III wymienione materyały, jakoto owoce, wytłoczyny jagód winnych, wino, lagier winny, jagody, korzenie, wodę miodową itd. i które posiadają apa-

raty odpędowe, parą ogrzewane, albo też przy których w 24 godzinach wyrobić się mająca ilość zacieru według skal wydajności w §. 38 ustanowionych obliczona, przekracza 16 hektolitrow.

VI. Na gorzelnie innego rodzaju, przerabiające materiały, pod V wspomnianego rodzaju.

Ryczałtowa opłata podatku podług wydajności aparatów odpędowych.

§. 33.

Ryczałtowo, według wydajności aparatów odpędowych opłacają podatek gorzelnie w §. 32im pod I i VI wymienione, z wyjątkiem przypadków w §§. 34 i 35, ustęp 2 przewidzianych.

Minister skarbu może celem zaliczenia gorzelni do tych, które podatek ryczałtowo opłacają, odstąpić od wymogu, żeby użyte do wyrobu wódki niedojrzałe lub zepsute zboże pochodziło z własnego zbioru przedsiębiorcy gorzelni.

Ugoda.

§. 34.

Ugoda wspomniana w §. 31ym pod II może nastąpić:

1. Co do gorzelni pod §. 32, VI podpadających a utrzymywanych w ruchu przez piwowarów. jeżeli ci do wyrobu wódki używają odpadków z własnej produkcji piwa pochodzących z wyjątkiem piwa zepsutego;

2. co do innych pod §. 32, VI podpadających gorzelni, używających nie więcej jak dwa aparaty odpędowe, które składają się tylko z części w §. 32, I wymienionych i których kotły odpędowe nie mają razem więcej jak 4 hektolitry pojemności, jeżeli przedsiębiorcami gorzelni są właściciele gruntu i do wyrobu wódki używają owoców własnej produkcji, wytłoczyn jagód winnych albo drożdży winnych własnej produkcji, jagód, korzeni lub innych owoców dziko rosnących.

W pojedynczych krajach lub też częściach krajów może Minister skarbu ze względu na właściwości pewnych mniejszych gorzelni rolniczych, wytłoczyny jagód winnych przerabiających, dozwolić i tym gorzelniom zawierania ugody, jeżeli ich aparaty odpędowe oprócz części wymienionych w §. 32, I mają jeszcze jedną lutownicę i dwa talerze deflegmacyjne i jeżeli pojemność obu kotłów odpędowych razem nie przekracza 3 hektolitrow;

3. co do gorzelni podpadających pod §. 32, I jeżeli tychże kocioł odpędowy nie ma więcej jak 100 litrów pojemności.

Oznaczenie ilości alkoholu podług rzeczywistego wyrobu.

§. 35.

Oznaczeniu ilości alkoholu podług rzeczywistego wyrobu a to na podstawie wskazówek aparatu mierniczego lub zapomocą zbiornika podlegają gorzelnie wspomniane w §. 32 pod II, III, IV i pod V.

Ten sposób oznaczenia dozwolony być może także i gorzelniom w §. 32, VI wspomnianym, ale tylko na przeciąg całej każdorazowej kampanii.

Gorzelniom w §. 32 pod V względnie pod VI wspomnianym, przyznaje się 15procentowy opust z ilości alkoholu, oznaczonej podług rzeczywistego wyrobu tegoż.

Sposób opłacania podatku.

§. 36.

W razie, gdy opłaca się podatek ryczałtem podług wydajności aparatu odpędowego, lub gdy zawartą została ugoda, pobiera się podatek przy wyrobie.

Toż samo ma miejsce w gorzelniach wspomnianych w §. 32, pod IV i V, jakoteż w gorzelniach w §. 32 pod VI wspomnianych, w których oznacza się ilość alkoholu podług rzeczywistego wyrobu.

Natomiast od wódki, wyrabianej w gorzelniach wspomnianych w §. 32 pod II i III pobiera się podatek przy przejściu wódki z kontroli urzędowej do wolnego obrotu.

Dalszy ciąg.

§. 38.

Za dzienną wydajność aparatu odpędowego, to jest za ilość zacieru, która łącznie z dolanym lutrem przepędzoną być może dziennie, licząc dzień po 24 godzin, przyjmuje się:

A. Przy przerabianiu materiałów skrobiowych, czterokrotną przestrzeń napełnienia kotła odpędowego, wyrażoną w litrach;

B. Przy przerabianiu materiałów wymienionych w §. 32, V w gorzelniach w §. 32 pod VI wspomnianych;

1. dla aparatu odpędowego, który nie ma żadnych innych części składowych oprócz jednego kotła odpędowego, bezpośrednio ogniem ogrzewanego, miesadła, hełmu, flasz do chłodzenia, węży chłodnikowego lub prostych rur do chłodzenia i rury hełm z oziębialnikiem łączącej i który tylko po zdjęciu hełmu napełniony być może, trzykrotną przestrzeń napełnienia kotła, wyrażoną w litrach;

2. dla aparatu odpędowego:

a) który wprawdzie posiada jedynie powyżej pod 1 wymienione części składowe, ale który i bez zdjęcia hełmu napełniony być może, albo

b) który oprócz części składowych pod 1 wymienionych ma jeszcze ogrzewacz na zacier albo jest opatrzone rektyfikatorem albo też zbiornikiem na luter lub też deflegmatorem i który tylko po zdjęciu hełmu napełniony być może,

czterokrotną przestrzeń napełnienia kotła odpędowego, wyrażoną w litrach;

3. dla aparatu odpędowego, który oprócz części składowych, pod 1 wymienionych ma jeszcze dwie z części składowych pod 1, 2, lit. b, wymienionych, albo który posiada tylko jedną z tych części składowych jednak bez zdjęcia hełmu napełniony być może, pięciokrotną przestrzeń napełnienia kotła odpędowego, wyrażoną w literach.

Tak w wypadkach pod A jakoteż w wypadkach pod B wspomnianych przyjmuje się za przestrzeń napełnienia kotła odpędowego cztery piąte ($\frac{4}{5}$) całej, także tak zwaną nasadę kotła odpędowego obejmującej pojemności kotła i w takim wypadku, gdy w litrach wyrażona dzienna wydajność nie jest podzielna przez dziesięć, zaokrągla się takową, celem osiągnięcia tej podzielności, na liczbę niższą.

Gdyby miały wejść w użycie takie aparaty odpędowe, dla których w paragrafie niniejszym skala wydajności nie jest ustanowiona, oznaczy ją po zasięgnięciu zdania biegłych a w razie, gdyby tego zachodziła potrzeba, po przeprowadzeniu pędzenia próbnego, Minister skarbu w porozumieniu z królewsko węgierskim Ministrem skarbu.

Dalszy ciąg.

§. 39.

Minister skarbu może pod warunkami i zastrzeżeniami, dla zabezpieczenia skarbu państwa potrzebniemi pozwolić, żeby, w razie, gdy aparat odpędowy nabija się wytlóczynami jagód winnych zmieszanymi ze spirytusem (tak zwany wyciąg), przyjmowano za dzienną wydajność aparatu do pędzenia

tylko cztery piąte części wymiaru w §. 38 ustanowionego i żeby przytem pod względem zaokrąglenia postępowano według odnośnych przepisów tegoż paragrafu.

Wydajność alkoholu.

§. 40.

Ze względu na rozmaite rodzaje materyałów surowych ustanawia się wydajność alkoholu z każdego hektolitra zaciera, jak następuje:

a) przy przerabianiu materyałów skrobiowych (§. 32, I) w 6 stopniach;

b) przy przerabianiu owoców pestkowych (z wyjątkiem tarek), wina, lagru winnego, moszczu winnego lub owocowego, tudzież winogron i wody miodowej w 4 stopniach;

c) przy przerabianiu dereń, tarek, głogu, jabłek i gruszek i innych owoców ziarnkowych, jagód rozmaitego rodzaju i korzeni, tudzież wytłoczyn jagód winnych i odpadków z wyrobu piwa w 2 stopniach;

d) przy przerabianiu owoców ziarnkowych wyciśniętych w $1\frac{1}{4}$ stopnia.

W §. 32, I wspomnianym gorzelniom, których kocioł odpędowy nie ma więcej jak 100 litrów pojemności i które przerabiają niedojrzałe lub zepsute zboże wyłącznie dla tego, by otrzymać brańę dla bydła przedsiębiorcy opuszcza się z wydajności alkoholu pod a) ustanowionej 20 od sta i to na ten czas pędzenia gorzelni, który przypada w okresie sześciomiesięcznym, rozpoczynającym się we wrześniu, październiku lub listopadzie.

Minister skarbu może dla małych gorzelń pędzonych przez rolników i używających do wyrobu wódek jedynie takich wytłoczyn jagód winnych, które z powodu dolania wody celem robienia wina na potrzebę dzienną, zawierają w sobie mniejszą ilość alkoholu, obniżyć wydajność alkoholu dla każdego hektolitra zaciera aż do 1 stopnia.

Oznajmienie.

§. 46.

a) Treść tegoż i sposób wnoszenia.

Oznajmienie postępowania opłatnego należy wnosić do tego urzędu poborczego lub organu skarbowego, do którego gorzelnia jest przydzieloną.

Oznajmienie ma być w zasadzie podane pisemnie w dwóch egzemplarzach; natomiast wolno jest gorzelniom z aparatami odpędowymi, dla któ-

rych skala ustanowiona jest w §. 38 pod A lub B, l. 1 i 2, wnosić także oznajmienia ustne, które organ skarbowy spisywać ma w dwóch egzemplarzach.

Oznajmienie ma zawierać:

- a) imię i nazwisko przedsiębiorcy gorzelni, tudzież miejsce i numer konskrypcyjny budynku, w którym się znajduje gorzelnia;
- b) rodzaj materiałów, które mają być przerabiane, a co do materiałów skrobiowych także liczbę i pojemność naczyń, używać się mających do zacieru i do drożdży;
- c) liczbę i oznaczoną w przeglądzie urzędowym w hektolitrach zacieru dzienną wydajność używanego aparatu odpędowego;
- d) dzień i godzinę, w których rozpoczyna się przenoszenie materiałów surowych na aparat odpędowy a przy przerabianiu materiałów skrobiowych także dzień i godzinę przenoszenia tychże materiałów do kadzi zaciernych;
- e) dzień i godzinę, w której pędzenie się kończy;
- f) przeciąg czasu pomiędzy chwilami pod d) i e) wspomnianymi, to jest czas pędzenia wyrażony w dniach i godzinach, przyczem części godziny liczyć należy za całe godziny;
- g) jeżeliby w oznajmionym czasie miano wyrabiać także drożdże, podanie tej okoliczności.

Oznajmienie pisemne musi być napisane czytelnie, nie może zawierać ustępów wyskrobanych lub przekreślonych i potwierdzone być ma podpisem lub znakiem ręki przedsiębiorcy gorzelni lub jego pełnomocnika.

Zwrot podatku z powodu przeszkód w ruchu.

§. 50.

W zasadzie nie nadają przeszkody w ruchu prawa do zwrotu lub odpisania podatku.

Lecz jeżeli z powodu zdarzenia nieprzewidzianego i nieuniknionego nie można utrzymać w ruchu aparatu odpędowego, natenczas dozwolony będzie zwrot lub odpisanie podatku za ten czas, przez który z powodu takiego zdarzenia ruch aparatu odpędowego stał się niemożliwym, pod warunkiem, że

w celu stwierdzenia przeszkody w ruchu, o zaszkódowaniu natychmiast uwiadomiony będzie najbliższy organ skarbowy i to w dwóch pisemnych wygotowaniach, przyczem dozwala się, żeby przedsiębiorca gorzelni w razie, jeżeliby w przeciągu ośmiu godzin, licząc od chwili doręczenia uwiadomienia organowi skarbowemu, nie przybył żaden urzędnik lub funkcjonaryusz administracji skarbowej, wezwał przedstawiciela zwierzchności gminnej do stwierdzenia w obecności dwóch bezstronnych świadków przeszkody, jakoteż stanu ruchu.

Jeden egzemplarz uwiadomienia, opatrzone urzędowym potwierdzeniem dnia i godziny wniesienia tegoż, jakoteż podpisem organu, który je odbiera, zwrócony będzie przedsiębiorcy gorzelni, aby mógł się nim wykazać.

Gorzelniom, używającym aparatów odpędowych tego rodzaju, o którym jest mowa w §. 38 pod A lub B, l. 1 i 2, wolno jest także ustnie zgłosić przeszkodę w ruchu, w którym to wypadku otrzymają urzędowe potwierdzenie, także osnovę uwiadomienia zawierające, że obowiązki uwiadomienia zadosyć uczyniły.

Część trzecia.

Rozdział pierwszy.

Oznaczenie wyrobionej ilości alkoholu na podstawie wskazówek aparatu mierniczego lub zapomocą zbiornika.

Postanowienia dotyczące się używania aparatu mierniczego i zbiornika.

§. 51.

Ministerstwo skarbu postanawia, czy w poszczególnej gorzelni oznaczana ma być wyrobiona ilość alkoholu na podstawie wskazówek aparatu mierniczego czy też za pomocą zbiornika.

Warunki

A. Używania aparatu mierniczego:

1. Lokal do pędzenia wódki przeznaczony powinien być, jeżeli się to dotychczas nie stało, w porozumieniu z administracją skarbową tak urządzony, żeby w tymże aparacie mierniczym mógł być ustawiony w miejscu łatwo dostępnem, widocznem i oddalonym najmniej 65 centymetrów od oziębielnika i każdej ściany lokalu do pędzenia wódki przeznaczonego.

2. Oziębialnik do aparatu odpędowego należący, musi być tak urządzony, żeby jego urządzenie wewnętrzne mogło być dokładnie zbadane i żeby mógł być wzięty pod pewne zamknięcie urzędowe.

3. Aparaty odpędowe muszą być tak urządzone, żeby miejsca, w których zbiera się para, zawierająca alkohol, pozostawały w trwałem, mocnem i pewnem połączeniu tak pomiędzy sobą, jakoteż z kotłami odpędowymi (kotłami, naczyniami do gotowania) i oziębialnikiem (węzłem chłodnikowym).

4. Rury i te miejsca aparatu odpędowego, w których zbiera się para, zawierająca alkohol jakoteż rury i miejsca, w których oprócz zacieru zbierają się płyny zawierające alkohol zanim przepłyną przez aparat mierniczy, nie mogą mieć miejsc uszkodzonych ani połatanych i powinny mieć jedynie otwory do fabrykacji potrzebne i z zewnątrz dostępne, które to otwory znów muszą być opatrzone kurkami, przeswidrowanymi tylko w tym kierunku, w którym przewód par i płynów alkohol zawierających odbywać się musi i których otworzeniu lub wyjęciu w celu ułatwienia odprowadzenia na zewnątrz par i płynów, alkohol zawierających, można przeszkodzić zapomocą zamknięcia urzędowego w ten sposób, żeby to było niemożliwem bez uszkodzenia, łatwo dostrzedz się dającego.

Przepis ten nie odnosi się jednakże do wentyli bezpieczeństwa, jeżeli takowe znajdują się na górnej pokrywie kotła odpędowego (w miejscu destylacji lub wrzenia) lub najwyższych punktach rur przeprowadzających parę a łączących kotły odpędowe ze sobą albo też z rektyfikatorem a względnie z deflegmatorem.

Co do wentyli tych jakoteż co do wprowadzania zacieru do aparatu odpędowego może administracja skarbową zażądać stosownego zabezpieczenia przeciw nadużyciom.

5. Rury, któremi płyny zawierające alkohol — wyjąwszy zacier — zanim przepłyną przez aparat mierniczy, są przeprowadzane, muszą być oznaczone osobną farbą i łatwo dostępne do zbadania ze wszystkich stron.

6. Rektyfikator jakoteż każda inna część składowa aparatu odpędowego, w których podczas destylacji zbiera się lub też może się zbierać płyn zawierający alkohol (luter, flegma), muszą być dostępne do zbadania a pojemność tychże pozostawać we właściwym stosunku do wydajności aparatu odpędowego.

7. Rura łącząca oziębialnik aparatu odpędowego z aparatem mierniczym musi biec w linii prostej, o ile złączenie od tego kierunku nie jest potrzebne na jej końcach dla połączenia z oziębialnikiem i aparatem mierniczym. Rura ta nie może być

dłuższą jak 3 metry i musi być w obecności organu skarbowego opatrzona rurą zwierzchnią z gładkiej niepomalowanej blachy cynkowej i to w ten sposób, żeby pomiędzy temi dwiema rurami było miejsce wolne, mniej więcej na 3 centymetry szerokie.

Jeżeli rura łącząca przechodzi przez mur, to powinna odstawać od tegoż z każdej strony nie mniej jak na sześć a nie więcej jak na ośm centymetrów.

Jeżeli rura łącząca przechodzi przez drzwi w murze znajdujące się lub przez otwór okna, to odległość jej od muru wynosić może także więcej jak ośm centymetrów.

8. Jeżeli aparat odpędowy tak jest urządzony, że płyn zawierający alkohol odprowadzony być może napowrót do kotła odpędowego, natenczas rura służąca do odpływu brahy musi być w ten sposób wprowadzona do naczynia, w którym zbiera się braha i naczynie to musi być tak urządzone, żeby płyn zawierający alkohol nie mógł być przez tę rurę odprowadzony bez zmniejszania się z większą ilością brahy, albo też musi rura ta tak głęboko wchodzić do kotła odpędowego albo też być otoczoną tak wysokim pierścieniem nie przepuszczającym wody, żeby przez samą rurę odpływową nie można było więcej spuścić brahy jak w gorzelniach wyrabiających drożdże 10 procentów a w innych gorzelniach 5 procentów ilości, którą został napełniony kocioł odpędowy; Minister skarbu może jednak w wypadkach zasługujących na uwzględnienie poczynić w tej mierze także inne zarządzenia.

W razie, jeżeli aparat odpędowy połączony jest z tak zwanem oddzielaczem (separatorem), musi tegoż rura odpływowa tak być urządzona, żeby pozostałości po destylacji w separatorze dostawały się bezpośrednio do kanału, w którym zbierają się nieczystości.

9. Jeżeli przedsiębiorca otrzymany niedogon daje poraż wtóry na aparat odpędowy, nie może takowy być wyłączony od oznaczeń aparatu mierniczego.

B. Warunki używania zbiornika:

Powyżej pod 2, 3, 4, 5, 6, 8 i 9 wyszczególnione postanowienia mają również zastosowanie w razie używania zbiornika. Postanowienia pod 7. stosują także do rury, która łączy oziębialnik aparatu odpędowego ze zbiornikiem, z wyjątkiem przepisów co do kierunku i długości tejże rury.

Zresztą musi być zbiornik urządzony w sposób, który drogą rozporządzenia wykonawczego bliżej określony zostanie i musi być ustawiony w miejscu stosownem do zbadania ilości i siły alkoholu.

Ministerstwo skarbu może gorzelniom pod przepis §. 32. IV i V podpadającym dozwolić pod względem powyższych (A i B) wymogów ułatwień, o ile takowe okażą się potrzebnymi.

Zaopatrzenie aparatu odpędowego w aparat mierniczy względnie w zbiornik.

§. 52.

Każdy aparat odpędowy, znajdujący się w gorzelni i posiadający własny oziębialnik, musi być zaopatrzony albo w aparat mierniczy, który odpowiada rozporządzeniom Ministerstwa skarbu i okryty jest płaszczem cynkowym albo też w zbiornik przepisom odpowiadający: od obowiązku tego wyjęty jest aparat rektyfikacyjny w takim razie, jeżeli w myśl §. 77 dozwolono warunkowo połączenia wyrobu wódki z rektyfikacją.

Przedsiębiorca gorzelni jest obowiązany sprawić sobie własnymi kosztami aparat mierniczy, względnie zbiornik i wykonać własnym kosztem wszelkie roboty i urządzenia, uznane za potrzebne celem bezpiecznego ustawienia tych aparatów.

Jeżeli z dniem 1. września 1899 jest już w gorzelni ustawiony aparat mierniczy, przeciw którego dalszemu używaniu do oznaczenia ilości wyrobionego alkoholu żadna wątpliwość nie zachodzi, natenczas może ten aparat i nadal do tego celu być używany.

Co do gorzeli nieopatrzonych dotąd żadnym aparatem mierniczym i opłacających podatek od produkcji a które podczas miesięcznego okresu oznajmienia nie wyrabiają przeciętnie więcej jak 5 hektolitrów alkoholu w jednym dniu ruchu, obowiązek ponoszenia kosztów nie obejmuje kosztów pierwszego sprawienia aparatu mierniczego względnie zbiornika. Koszta te poniesie za te gorzelnie administracja skarbową.

Gdy jednak gorzelnia taka zostanie całkiem zwinęta lub też jej ruch będzie na dłużej jak na jedną kampanię zastanowiony, natenczas aparat mierniczy, względnie zbiornik zakupiony przez administrację skarbową należy oddać teź do rozporządzenia.

Rozpoczęcie i zakres postępowania opłatnego wyrobu wódki.

§. 57.

Postępowanie opłatne wyrobu wódki rozpoczyna się przy przerabianiu materiałów skrobiowych i cellulozowych z chwilą przeniesienia materiałów tych do kadzi zacieranych (kadzi, w których się proces seukrzania odbywa), przy przerabianiu melasy i tym podobnych materiałów, z przeniesieniem tychże materiałów do kadzi do rozczywania służących, przy przerabianiu buraków i topinamburów, z przeniesieniem

materiałów tych do naczyń do maceracji przeznaczonych, w razie zaś jeżeli nie ma naczyń do zacierania, do rozczywania lub do maceracji służących, z chwilą przeniesienia materiałów do kadzi zacieranych i obejmuje wszystkie dalsze stopnie zacierania, fermentację i spuszczenie zacieru.

Jeżeli używane są naczynia, które służą do gotowania surowca przeznaczonego na zacier (aparaty do gotowania zacieru, wygrzewacz, parnik do gotowania ziemniaków) i opatrzone są jakimkolwiek przyrządem do chłodzenia, pompą powietrzną i t. p. lub które połączone są z chłodnikiem, rurami, tudzież jeżeli w gorzelniach przerabiających zboże lub kukurydzę używane są naczynia służące do maceracji, które z naczyniami przeznaczonemi do fermentacji lub też z aparatem odpędowym połączone są bezpośrodkowo zapomocą rynien lub rur lub też do których doprowadzoną może być para, natenczas postępowanie opłatne wyrobu wódki rozpoczyna się już z chwilą przeniesienia tych materiałów do tychże przyrządów.

Przy wyrobie wódki z innych materiałów jak w powyższych ustępach wymienionych, rozpoczyna się postępowanie opłatne z przeniesieniem materiałów tych do aparatu odpędowego.

Bezkarne przekroczenie oznajmionej ilości alkoholu i materiałów surowych.

§. 60.

Przy oznajmieniu ilości każdego rodzaju materiałów surowych jakoteż ilości alkoholu dozwala się, przekroczenia ilości tej o 15 procentów poniżej i o 15 procentów powyżej oznajmienia tak, że dopiero przerobienie, względnie wyrób większej lub mniejszej ilości, który 15 procentów oznajmionej ilości przekracza, o ile uszczuplenie dochodów skarbowych nie zostało udowodnione, ulegnie karze jako nieprawidłowość w postępowaniu opłatnym.

Do ocenienia, czy te 15 procentów zostały przekroczone, służyć ma zawsze za podstawę jedynie treść oznajmienia.

Przerwy w prawidłowym działaniu aparatu mierniczego, względnie w używaniu zbiornika.

a) Uwiadomienie o przerwie.

§. 61.

W razie, gdyby dostrzedz miało przerwę w prawidłowym działaniu aparatu mierniczego będącego w użyciu, obowiązany jest kierownik ruchu udzielić o tem natychmiast uwiadomienie w dwóch równobrzmiących wygotowaniach organowi skarbowemu, któremu dozór nad gorzelnią jest poręczony, a to w celu zbadania przyczyn oznajmionej przerwy.

Podobne uwiadomienie należy wystosować w tym wypadku, gdyby spostrzedz miano zmiany co do stanu, urządzenia zbiornika albo zmiany w połączeniu tegoż z oziębialnikiem i to zmiany, które stają na przeszkodzie zamierzonemu zbieraniu się produktu w temże naczyniu.

Jeden egzemplarz uwiadomienia, zaopatrzonego potwierdzeniem wniesienia, zwrócony będzie gorzelni, by ta miała możność wykazania się, że temu obowiązкови zadosyć uczyniła.

Uwiadomienie to należy natychmiast równocześnie z wysłaniem wpisać do rejestru gorzelnianego i to w ten sposób, by pismo zajmowało całą szerokość strony.

Przerwy w prawidłowym działaniu aparatu mierniczego lub w użyciu zbiornika, które nie zostały zapisane we właściwym miejscu rejestru w sposób powyżej wskazany, mają być uważane za nieoznajmione.

b) Sposób oznaczenia ilości alkoholu podczas przerwy.

§. 62.

A. Sposób oznaczenia ilości alkoholu podczas przerwy w działaniu aparatu mierniczego.

I. Podczas przerwy w działaniu aparatu mierniczego (§. 61) może pędzenie wódki odbywać się w gorzelni posiadającej tylko jeden aparat mierniczy najdłużej przez dziesięć dni po nastaniu przerwy i to pod następującymi warunkami:

1. W ciągu czasu, w którym pędzenie to dalej się odbywa, nie wolno zmieniać ilości i pojemności naczyń wymienionych w §. 54 i nie wolno w ogóle zmieniać oznajmienia (§. 59).

2. Jeżeli aparat mierniczy ma przyrząd rezerwowowy służący do mierzenia, w którego działaniu nie zaszła żadna przeszkoda, można wyrobioną ilość alkoholu oznaczać według wskazówek tego przyrządu mierniczego, przyczem, jeżeli ten przyrząd mierniczy wskazuje tylko ilość produktu a nie służy równocześnie do oznaczenia zawartości alkoholu, przyjmuje się za zawartość alkoholu tę, którą znaleziono po raz ostatni przed zejściem przerwy, jednak nie poniżej przeciętnej zawartości alkoholu ustano- wionej w protokole wyводу oględzin (§. 54).

W innych wypadkach policza się jako wyrobioną ilość alkoholu na każde 24 godzin i na każdy hektolitr pojemności oznajmionych naczyń fermentacyjnych (§. 58, a) tę ilość, która przypadała w czasie fabrykacji przed przerwą w tym samym okresie oznajmienia podług oznaczeń aparatu mierniczego na każdy dzień fabrykacji i na każdy hektolitr oznajmionych naczyń fermentacyjnych, albo, w razie,

gdyby używano zakazanych naczyń fermentacyjnych i pojemność naczyń rzeczywiście użytych większą była od poj. mności naczyń oznajmionych, tę ilość, która przypada na każdy hektolitr naczyń fermentacyjnych, rzeczywiście użytych.

Gdyby czas ten nie obejmował całych dziesięciu dni fabrykacji, a w ciągu sześciu miesięcy bezpośrednio przed bieżącym okresem oznajmienia odbył się w gorzelni obrachunek miesięczny, który obejmował najmniej 10 dni fabrykacji, natenczas ilość alkoholu, na każde 24 godziny i na każdy hektolitr pojemności oznajmionych naczyń fermentacyjnych przypadająca, oznaczona będzie w stosunku do tego okresu obrachunkowego.

3. W żadnym razie nie można przyjąć wyrobionej ilości alkoholu w mniejszej ilości, jak w tej, która podług oznajmienia przypada stosunkowo na czas przerwy.

II. W gorzelniach, w których jest więcej aparatów odpędowych z aparatami mierniczymi, może również pędzenie wódki odbywać się dalej pod powyższymi warunkami (I, 1. 1, 2 i 3), które jednak w tym wypadku do całego ruchu muszą mieć zastosowanie; rozumie się jednak samo przez się, że w tym wypadku wyrobionej ilości alkoholu nie można nigdy przyjąć poniżej oznaczeń tych aparatów miernicznych, które jeszcze prawidłowo działają.

III. Gdyby przerwy w prawidłowym działaniu aparatów miernicznych zdarzyły się w gorzelni w ciągu jednej kampanii częściej niż trzy razy, może być powyższy okres dziesięciodniowy (I) skrócony lub całkiem niedozwolony. Okres ten może być także skrócony w tym razie, jeżeli aparat mierniczy da się zastąpić w innym krótszym czasie.

IV. W gorzelni, w której jest więcej aparatów odpędowych z aparatami mierniczymi, może pędzenie wódki odbywać się dalej także pod tym warunkiem, że aparat odpędowy, połączony z aparatem mierniczym, który przestał działać, zostanie urzędownie wyłączony od użytku i to natychmiast, jak tylko przepędzony zostanie zacier, będący w nim w chwili nastania przerwy.

Ilość alkoholu z tego zacieru należy oznaczyć podług wydajności aparatu odpędowego przy zwykłych warunkach urzędownie zauważonej.

V. Minister skarbu może także w porozumieniu z król. węgierskim Ministrem skarbu zarządzić, żeby ilość alkoholu wyrobiona podczas trwania przerwy w prawidłowym działaniu aparatu mierniczego, oznaczoną była podług ilości koncentracji i atenuacji zacieru lub też w inny pewny sposób.

W przypadkach takich ma być bez wyjątku stosowany zakaz wspomniany w §. 24 a.

B. Sposób oznaczania ilości alkoholu podczas przerwy w używaniu zbiornika.

Podczas trwania przerwy w używaniu zbiornika (§. 61) pędzenie wódki może odbywać się dalej najdłużej przez dziesięć dni od chwili nastania przerwy. W ciągu tego czasu oznacza się wyrobioną ilość alkoholu przez urzędowy dozór i bezpośrednie badanie.

Gdyby przerwy w prawidłowym używaniu zbiornika zdarzyły się w gorzelni w ciągu jednej kampanii częściej niż trzy razy, może być powyższy okres dziesięciodniowy skrócony lub całkiem niedozwolony.

Peryodyczne stwierdzanie wyrobionej ilości alkoholu.

§. 64.

W razie używania aparatu mierniczego będzie wyrobiona ilość alkoholu urzędownie stwierdzana podług oznaczeń aparatu — z uwzględnieniem produktu obliczonego za czas przerw w działaniu aparatu mierniczego (§. 62, 4) jeżeli miały miejsce, — z końcem każdego miesięcznego okresu oznajmienia (§. 58) lub, jeżeli przed upływem tegoż zastanowiono ruch gorzelni na dłuższy czas, zaraz po zastanowieniu ruchu.

W razie używania zbiornika ma być ilość i wartość alkoholu produktu tak często oznaczona, jak tego wymaga stosunek pojemności tego naczynia do rozmiarów przedsiębiorstwa gorzelni, w każdym jednak razie zawsze na końcu miesięcznego okresu oznajmienia, w razie zaś, jeżeli przed upływem tego okresu wstrzymany zostanie ruch gorzelni na dłuższy czas, natychmiast po zastanowieniu ruchu.

W gorzelniach, opłacających podatek od wyrobu i to wedle wskazówek aparatu mierniczego lub przy używaniu zbiornika, oznacza się przy końcu miesięcznego okresu oznajmienia, lub jeżeliby przed upływem tego okresu ruch gorzelni został na dłuższy czas zastanowiony, natychmiast po zastanowieniu ruchu, także i podatek, przypadający za alkohol w ciągu tego okresu oznajmienia wyrobiony, po potrąceniu opustu §. 35 przyznanego. Jeżeli obliczona kwota większa jest jak kwota wedle oznajmienia przypadająca, a przedsiębiorcy przysługuje prawo kredytowania podatku, należy zwyczaję tę, o ile jeszcze pokrycie kredytu wystarcza, wciągnąć do kredytu, resztę zaś, albo jeżeli przedsiębiorcy gorzelni nie przysługuje prawo kredytowania podatku, całą zwyczaję zapłacić w dniach trzech pod rygorem egzekucji.

Gdy zaś obliczona kwota podatku za wyrobiony alkohol jest mniejsza od podatku wedle oznajmienia przypadającego, natenczas różnica ta, jeżeli przedsiębiorca gorzelni korzystał z kredytu bez przedkładania weksłu podatkowego, ma być od kredytowanego podatku odpisana, w innych zaś razach ma być zwrócona.

Postanowienia te, dotyczące podatku od wyrobu, należy stosować odpowiednio także do podatku od drożdży.

Jeżeli przedsiębiorca gorzelni, opłacającej podatek od wyrobu, przeznacza cały wyrób lub też część tegoż do wywozu lub do użytku pociągającego za sobą uwolnienie od podatku i w tym celu żąda wolnego od podatku złożenia wyrobu w składzie (§. 6), natenczas przypadający podatek będzie strącony z wyniku obliczenia i po złożeniu przepisanego pokrycia z tem zastrzeżeniem zanotowany, że w stosunku, w którym podlegająca mu wódka zostanie rzeczywiście wywieziona lub w sposób uwolnienie od podatku za sobą pociągający użyta, albo też przejdzie ze składu do wolnego obrotu, podatek ten w pierwszym razie zostanie odpisany, w drugim zaś przy wyjściu ze składu zapłacony.

Rejestr gorzelniiany.

§. 65.

Kierownik gorzelni opłacającej podatek konsumcyjny lub też jego zastępca ma prowadzić rejestr, urzędownie do tego celu przysposobiony, w którym od początku postępowania opłatnego wyrobu wódki aż do jego zakończenia należy zapisywać następujące szczegóły:

- a) przed ukończeniem każdego zacierania rodzaj i wagę materyałów surowych, użytych na zacier, jako też ilość i oznaczenie cukromierza dla zacieru w kadzi zaciernej uzyskanego z tychże materyałów;
- b) natychmiast jak tylko kadź fermentacyjna napełniona została świeżym zacierem, liczbę, którą kadź jest oznaczona i ilość zacieru zawartego w tejże kadzi;
- c) natychmiast po rozpoczęciu przenoszenia zacieru z kadzi fermentacyjnej na aparat odpędowy, liczbę, którą kadź jest oznaczona, ilość i oznaczenie cukromierza dla zacieru w tejże kadzi zawartego;
- d) co 12 godzin wskazówkę każdego w użyciu będącego aparatu mierniczego. W razie używania więcej aparatów miernicznych należy przy zapisywaniu wskazówek aparatu podać także numer odnośnego aparatu;
- e) dzień i godzinę każdego zapisku.

W gorzelnianach opłacających podatek od wyrobu a posiadających aparat mierniczy lub zbiornik, ma również kierownik ruchu lub tegoż zastępca prowadzić rejestr. Droga rozporządzenia wykonawczego wydane zostaną postanowienia co do sposobu urządzenia tego rejestru.

W rejestrze tym mają organa nadzorujące władz skarbowych zapisywać także wynik dokonanych przez siebie rewizji. Rejestr ten należy co miesiąc po ukończeniu obrachunku zamknąć i organ zajmujący się obrachunkiem ma go zabrać razem z dotyczącym przynależnym oznajmieniem i potwierdzonymi zawiadomieniami o ewentualnych przeszkodach ruchu, przerwach lub wadach aparatu mierniczego lub też zbiornika itp.

Wywóz produktu ze zakładu gorzelnianego jednej z gorzeln w §. 32, II lub III wymienionych lub też z wolnego składu. Najmniej-sza ilość wódki którą naraz wywieźć można.

§. 66.

Ze zakładu gorzelnianego jednej z gorzeln w §. 32, II lub III wymienionych (§. 26), albo też z wolnego składu wódki można wywieźć wódkę bez opłaty lub też za opłatą podatku konsumcyjnego.

Bez opłaty podatku konsumcyjnego można wódkę wywieźć, gdy:

- a) wódkę, na której podatek cięży, przenosi się do wolnego składu wódki położonego w krajach w Radzie państwa reprezentowanych, lub
- b) wywozi się ją za linię cłową z zastrzeżeniem odpisania podatku, albo też, gdy
- c) wódka ta jest przeznaczona do uwolnionego od podatku użycia w krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

Z zakładu gorzelnianego lub z wolnego składu wódki nie wolno wywieźć mniej jak jeden hektolitr wódki, wyjąwszy ten wypadek, że zapas wódki zupełnie został wyczerpany.

Obowiązek zapłaty podatku z powodu nienadejścia lub niewywieżenia przekazanej pošyłki wódki albo też z powodu ubytków wódki w pošyłkach.

§. 69.

Jeżeli wódka, na której cięży podatek konsumcyjny, wysłaną została drogą przekazu urzędowego z gorzeln lub też z wolnego składu wódki a w oznajmionym, stosownie do okoliczności oznaczonym terminie, nie nadejdzie na miejsce przeznaczenia,

lub też nie zostanie za linię cłową wywieziona, natenczas przedsiębiorca gorzeln lub wolnego składu, jeżeli zaś kupujący wódkę tę wysłał, tenże, zapłacić winien ciężący na tej wóдке podatek konsumcyjny.

Ten obowiązek zapłaty odnosi się także do tej ilości alkoholu, której w przekazanej pošyłce brakuje a co do której nie udowodniono, że podczas transportu uległa zniszczeniu.

Zresztą do transportu wódki, na której cięży podatek konsumcyjny, stosowane być mają postanowienia, tyczące się transportu przekazanych nieoclonionych towarów zagranicznych.

Jeżeli ten, któremu została przekazaną wódka z ciężącym na niej podatkiem konsumcyjnym, nie może przyjąć pošyłki, ponieważ nie ma pozwolenia na skład wolny albo ponieważ umieszczenie pošyłki w jego składzie wolnym jest niedopuszczalne, albo jeżeli odmawia przyjęcia, natenczas pošyłający obowiązany jest w czternastu dniach albo napowrót przywieźć wódkę do gorzeln, z której ją wysłano albo umieścić ją w innym wolnym składzie wódki, albo też pod rygorem egzekucyi zapłacić podatek konsumcyjny.

Jeżeli wódka ma być wzięta napowrót do zakładu gorzelnianego lub też umieszczona w innym składzie wolnym, ma pošyłający uwiadomić o tem najbliższy organ skarbowy.

Rachunek z podatku konsumcyjnego.

a) W gorzeln.

§. 70.

Dla każdej gorzeln opłacającej podatek konsumcyjny (§. 36) prowadzony będzie rachunek z tego podatku.

W rachunku tym zapisywać się będzie na przychód wszystek produkt a względnie ilość alkoholu w nim zawartą.

Natomiast odpisuje się:

- a) ilości alkoholu, za które w gotówce lub drogą kredytu zapłacono podatek konsumcyjny;
- b) ilości alkoholu, które bez opłacenia podatku konsumcyjnego przewieziono do wolnego składu wódki położonego w krajach w Radzie państwa reprezentowanych lub też które wywieziono za linię cłową, lub też
- c) które wywieziono do wolnego od podatku użycia w krajach w Radzie państwa reprezentowanych;

d) zanik składowy a jeżeli w gorzelnii także rafinowano wódkę, także i zanik rafinacyjny w wysokości, oznaczonej drogą rozporządzenia wykonawczego.

b) W wolnym składzie wódki.

§. 71.

Także dla każdego wolnego składu wódki przewidzieć się będzie rachunek z podatku konsumcyjnego.

W rachunku tym zapisywane będą na przychód odebrane ilości alkoholu, na którym jeszcze ciąży podatek konsumcyjny.

Pod względem odpisywania stosować należy postanowienia a, b, c i d poprzedniego §. 70.

W wolnym składzie wódki, połączonym miejscowo z rafinerią wódki odpisuje się także zanik z rafinacją połączony i to w wysokości oznaczonej drogą rozporządzenia wykonawczego.

Badanie zapasów w gorzelniach i w wolnych składach.

§. 72.

W gorzelniach, opłacających podatek konsumcyjny, będą od czasu do czasu badane zapasy, względnie zawarte w nich ilości alkoholu.

Jeżeli badanie wykaże zapas mniejszy od tego, który powinien być wedle zamknięcia rachunku z podatku konsumcyjnego i jeżeli ubytek przekracza pięć procentów tych ilości alkoholu, które od czasu bezpośrednio poprzedzającego badania zapasów wzięte zostały na przychód, natenczas przedsiębiorca gorzelnii, ma pod rygorem egzekucyi, za ten ubytek zapłacić w dniach trzech od stwierdzenia tegoż podatku konsumcyjny, jeżeli w sposób zupełnie wiarygodny nie udowodni, że brakująca ilość alkoholu uległa zniszczeniu w skutek zdarzenia nieprzewidzianego i nieuniknionego i jeżeli w przeciągu 24 godzin od chwili, w której przedsiębiorca lub, jeżeli nie on sam przedsiębiorstwem kieruje, jego zastępca o zdarzeniu tem się dowiedział, nie uwiadomiono o temże władzy skarbowej pierwszej instancji pisemnie albo, gdyby pomiędzy siedzibą tej władzy a miejscowością, w której leży gorzelnia, istniało połączenie telegraficzne, także i drogą telegraficzną.

Jeżeli okaże się nadwyżka, która przekracza pięć procentów ilości alkoholu wziętych na przychód od czasu bezpośrednio poprzedzającego badanie zapasów, to zapisuje się takową na przychód w rachunku z podatku konsumcyjnego.

Co do ubytków i nadwyżek nie przekraczających powyżej podanych ilości o pięć procentów na-

stąpi na końcu kampanii osobny ogólny obrachunek i w myśl poprzednich ustępów postąpi się jedynie z ogólną różnicą, która się okaże z zestawienia ubytków i nadwyżek.

Ilości alkoholu obciążone podatkiem i przekazane do wolnego składu, co do których nie nadeszło jeszcze ze składu wolnego potwierdzenie ich odebrania, ale też i termin do tego celu przeznaczony jeszcze nie upłynął, będą zanotowane jako nie całkowicie wysłane.

Powyższe postanowienia mają być stosowane odpowiednio także do wolnych składów wódki.

Dział czwarty.

Rafinowanie i ulepszanie wódki.

§. 75.

Kto chce wódkę przez destylowanie oczyszczać albo zapomocą destylowania wyrabiać napoje alkohol w sobie zawierające, obowiązany jest najpóźniej na cztery tygodnie przed otwarciem ruchu wnieść do władzy skarbowej pierwszej instancji w sposób w §. 53, I wskazany opisanie zakładu i przegląd przyrządów do wyrobu, jakoteż podać, kto jest kierownikiem fabrykacyi. Jeżeli przedsiębiorca nabywa do tego celu wódkę, na której nie ciąży podatek konsumcyjny, natenczas jej zawartość alkoholu musi wynosić najmniej 30 stopni alkoholometru studzielnego.

Jeżeli przedsiębiorca chce wódkę, na której ciąży podatek konsumcyjny sprowadzać do tego celu z gorzelnii albo z wolnych składów wódki położonych w krajach w Radzie państwa reprezentowanych, natenczas musi prosić o uznanie jego rafinerii za wolny skład wódki.

Okoliczność, że rafineria połączona jest miejscowo z gorzelnią, nie stoi na przeszkodzie uznaniu rafinerii za wolny skład wódki, jeżeli tylko uczyniono zadosyć wymogom §. 77go. W tym jednak wypadku należy prowadzić rachunek z podatku konsumcyjnego (§. 70 i 71) osobno dla gorzelnii a osobno dla wolnego składu.

W przedłożyć się mającemu opisaniu rafinerii wódki, która ma być uznana za skład wolny, należy także podać miejsca i naczynia do przechowywania wódki służące, jakoteż pojemność tychże naczyni.

Władza skarbowa zarządza urzędowe spisanie wywodu oględzin i urzędowe poznaczenie przyrządów do wyrobu. W zakładach, nabywających wódkę, na której ciąży podatek konsumcyjny, rozciąga się spisanie wywodu oględzin także na lokale składowe, jakoteż na naczynia do przechowywania wódki służące i na ich pojemność.

Jeden egzemplarz opisanie zakładu i przeglądu przyrządów do wyrobu zwrócony zostanie

przedsiębiorcy po zbadaniu i wyciśnięciu na nim pieczęci urzędowej, tudzież położeniu daty dnia w którym został podany, z obowiązkiem przechowania go w zakładzie w miejscu na to przeznaczonem a dostępnem każdego czasu dla urzędników i funkcyonaryuszów skarbowych.

Przedsiębiorca ma donosić organowi skarbowemu, któremu dozór nad zakładem jest poruczony, o każdej zmianie w sprawdzonym urzędownie stanie przedsiębiorstwa lub w składzie tych osób swej służby, o których przedsiębiorca jest obowiązany (§§. 23 i 53) uwiadamiać.

Oznajmienie rafinowania albo ulepszenia wódki.

§. 76.

Kto trudni się przedsiębiorstwem wspomnianem w §. 75, obowiązany jest oznajmić pisemnie w dwóch wygotowaniach, najbliższemu organowi skarbowemu, do dozoru nad przedsiębiorstwem przeznaczonemu, najpóźniej na 24 godziny przed pusczeniem w ruch aparatu odpędowego:

- a) liczbę porządkową aparatu odpędowego wchodzącego w ruch;
- b) miesiąc, dzień i godzinę rozpoczęcia i skończenia ruchu;
- c) w razie, gdy się rafinuje wódkę, na której ciąży podatek konsumcyjny, jakoteż gdy się zamierza używać wódki do wyrobu likieru lub innych płynów wysokowych, których zawartości alkoholu nie można zbadać alkoholometrem, — ilość alkoholu w tejże wóдке zawartą a w drugim przypadku także daty co do zapłaty podatku od tej wódki, względnie co do zakredytowania podatku, o ile nie może nastąpić wolne od podatku użycie do wywozu (§. 6).

Każde oznajmienie takie opiewać ma na przeciąg jednego miesiąca.

Jeden egzemplarz oznajmienia, opatrzone urzędowem potwierdzeniem podania, zwrócony będzie przedsiębiorcy, aby się mógł wykazać, iż swym obowiązkom uczynił zadosyć.

Od obowiązku wnoszenia tego oznajmienia uwolnieni są aptekarze, którzy ani płynów wysokowych pędzonych nie wyrabiają, ani też nie trudnią się sprzedażą tychże, ale tylko w razie, jeżeli używają takich aparatów odpędowych, których oznajmiać nie są obowiązani (§. 22), albo których kocioł odpędowy nie ma pojemności większej, jak 25 litrów. Jednakże i tacy aptekarze podlegają kontroli władz skarbowych.

Oprócz tego upoważnia się administracyę skarbową do uwalniania od tego obowiązku oznajmiania przyrządów destylacyjnych, których używają do swoich celów instytuty publiczne i chemiczne stacye doświadczalne.

Zakaz i warunkowe dozwoleńie rektyfikacyi i ulepszenia wódki w połączeniu z wyrobem wódki.

§. 77.

Przedsiębiorcom gorzelni, opłacającym podatek od wyrobu ryczałtowo lub też na podstawie ugody, dozwala się rektyfikować wódkę bez opłaty podatku tylko pod tym warunkiem, że aparat odpędowy przy tem w użyciu być mający, znajdować się będzie w lokalu, który z lokalami do zacierania i do pędzenia służącymi nie jest połączony ani za pośrednictwem drzwi lub okien, ani zapomocą rynien lub rur, ani też w jakikolwiek inny sposób i że nadto przy rektyfikacyi zawartość alkoholu w płynie, który ma być rektyfikowany, będzie wynosić najmniej 30 stopni alkoholometru studzielnego.

Gorzelniom, opłacającym podatek od wyrobu, a w których wyrobioną ilość alkoholu oznacza się według wskazówek aparatu mierniczego albo za pomocą zbiornika, jeżeli gorzelnie te zamierzają rektyfikować własny produkt bez opłaty podatku na aparatach odpędowych połączonych z aparatem mierniczym lub ze zbiornikiem, można udzielić pozwolenia do tego pod warunkami i z zastrzeżeniami dla zabezpieczenia skarbu państwa potrzebnymi.

W gorzelni, w której ilość alkoholu oznacza się podług rzeczywistego wyrobu na podstawie wskazówek aparatu mierniczego dozwolona jest rektyfikacya wódki tylko pod następującymi warunkami:

1. Wszystkie rury należące do aparatu rektyfikacyjnego, które służą do przeprowadzania pary lub płynu, muszą być odmiennie od innych pomalowane;

2. pomiędzy naczyniami do zacierania i do destylacyi służącymi z jednej a z aparatem rektyfikacyjnym z drugiej strony nie może istnieć połączenie bezpośrednie zapomocą rur;

3. do napełniania aparatu rektyfikacyjnego służyć mogą tylko przewody rurowe, któreby w razie potrzeby można było wziąć pod bezpieczne zamknięcie i w które wprowadzoną być musi podziurkowana tarcza metalowa, nie dopuszczająca przechodzenia zwykłego zacieru; istnieć zaś mogą tylko dwa przewody: jeden przewód dla wódki, idący bezpośrednio z odbieralnika, który w wypadku tym pod urzędowe zamknięcie wzięty być musi, lub z rezerwoaru na spirytus surowy, który musi być ocechowany i oznaczony a drugi przewód dla wody. Do wypróżniania aparatu rektyfikacyjnego może istnieć tylko jeden przewód rurowy, dający się w razie potrzeby zamknąć;

4. naczynie aparatu rektyfikacyjnego przeznaczone na wódkę (alembik) musi być opatrzone przyrządem, dającym się urzędownie zamknąć, a zapomocą którego możnaby ściągać próbki płynu znajdujące się w tem naczyniu.

Kredytowanie podatku. Dyskonto.

§. 79.

Przedsiębiorcom gorzelni, opłacającym podatek od wyrobu, którzy trudnią się wyrobem wódki w takim zakresie, że podatek od wyrobu za jednoroczną kampanię przypadający dosięga co najmniej kwoty tysiącadwustu koron, pozwala się pod warunkiem dania dostatecznego pokrycia, żeby podatek od wyrobu, który opłacać należy po oznajmieniu ruchu a względnie postępowania opłatnego, jeżeli zaś z wyrobem wódki jest połączony wyrób drożdży, także podatek od drożdży, płacili najpóźniej w sześć miesięcy po terminie płatności (§. 78).

Czteromiesięczny kredyt na podatek konsumcyjny udziela się pod warunkiem złożenia dostatecznego pokrycia: odbiorcom wódki, na której ciąży podatek konsumcyjny, przedsiębiorcom wolnego składu wódki i przedsiębiorcom gorzelni, od których wyrobu opłaca się podatek konsumcyjny i to bez różnicy, w ten sposób, że kwoty, które powinny być w ciągu każdego miesiąca przy wywozie wódki do wolnego obrotu przypisane, należy płacić naraz dopiero w czasie kończącym się ostatniego dnia czwartego miesiąca po upływie tego miesiąca, w którym wódkę wywieziono, a więc np. podatek konsumcyjny za miesiąc styczeń dopiero aż do ostatniego maja, a gdyby dzień ten przypadał na niedzielę lub święto, w najbliższym dniu powszednim.

Fabrykantom likieru przyznaje się za złożeniem odpowiedniego pokrycia kredyt na czas aż do dwunastu miesięcy.

Przedsiębiorcom gorzelni, którzy od wyrobu wódki opłacają podatek konsumcyjny, udziela się do wyrobu drożdży pod warunkiem złożenia dostatecznego pokrycia, sześciomiesięczny kredyt na podatek od drożdży.

Pozwolenie kredytowania dopiero co wspomnianego podatku dawać się będzie na prośbę przedsiębiorcy co do podatków, które przypisane będą w ciągu jednej kampanii.

Od otrzymania tego pozwolenia są wyłączeni:

1. Ci, którzy uznani zostali winnymi zbrodni, pochodzącej z chciwości, występku lub przekroczenia tego rodzaju albo przemytnictwa lub ciężkiego przekroczenia dochodowo-skarbowego popełnionego w wykonywaniu swego przedsiębiorstwa.

2. Ci, do których majątku otwarto konkurs.

Wyłączenie to gaśnie w przypadku pod 1 po upływie lat trzech od dnia odsiedzenia kary uwięzienia lub zapłacenia grzywny, Ministerstwu skarbu przysługuje jednak prawo dozwolić w wypadkach godnych uwzględnienia krótszego terminu.

Kto kwot kredytowanych nie zapłaci w terminie do którego je kredytowano, traci pozwolenie kre-

dytu na pozostałą część kampanii; można mu też odmówić kredytu na następną kampanię.

W przypadku tym ściągnąć należy drogą egzekucyi wszystkie jeszcze zalegające kwoty kredytowane, razem z odsetkami zwłoki w wysokości ustawą oznaczonej od dnia płatności a względnie od dnia utraty pozwolenia do kredytowania.

W razie płacenia podatku konsumcyjnego gotówką z góry przy oznajmieniu, przyznaje się bez względu na to, czy kredytowanie podatku ma miejsce lub nie, dyskonto, którego wysokość oznaczy drogą rozporządzenia wykonawczego Minister skarbu w porozumieniu z królewsko węgierskim Ministrem skarbu.

W razie płacenia gotówką przy oznajmieniu podatku od drożdży, przyznaje się przedsiębiorcom gorzelni, którzy od wyrobu wódki opłacają podatek konsumcyjny, dyskonto, którego wysokość oznaczy drogą rozporządzenia wykonawczego Minister skarbu w porozumieniu z królewsko węgierskim Ministrem skarbu.

Wymiar grzywien.

§. 81.

Wymiar grzywien, ustanowionych w następujących paragrafach ustawy karnej o przekroczeniach dochodowo-skarbowych zmienia się, o ile wymiar ten dotyczy opodatkowania wódki i wyrobu drożdży z wyrobem wódki połączonego w sposób następujący:

- w §. 344 na 4 do 400 koron;
- w §. 348 na 10 do 400 koron;
- w §. 452 na 10 do 1000 koron;
- w §. 453 na 4 do 400 koron;
- w §. 455 na 200 do 2000 koron i
- w §. 458, u-tę 2, na 400 do 10.000 koron.

Postanowienia §§ów 39 i 40 tejże ustawy, dotyczące najwyższego wymiaru grzywny, stosują się tylko wtenczas, gdy zamiast kwoty ten wymiar przewyższającej zostaje wymierzona kara aresztu.

Część druga.

Osobne postanowienia karne na wypadek przekroczenia rozporządzeń, tyczących się ryczałtowego opłacania podatku według wydajności aparatu odpędowego. jakoteż rozporządzeń, tyczących się wolnego od podatku wyrobu wódki.

§. 85.

Jako ciężkie przekroczenie dochodowo-skarbowe podlega karze:

1. W gorzelniach, opłacających podatek ryczałtowo podług wydajności aparatu odpędowego:

1. W razie wykonywania postępowania opłatnego wyrobu wódki (§. 41) bez wniesienia przepisanego oznajmienia i zanim boleta podatkowa znajduje się w gorzelnii, albo w razie wyrobu drożdży bez oznajmienia tego w myśl obowiązujących przepisów.

W przypadku tym przyjmuje się do wymiaru kary, że nieoznajmiony czas pędzenia wynosił przy przerabianiu materiałów skrobiowych najmniej dni ośm a przy przerabianiu materiałów wymienionych w §. 32, V najmniej 48 godzin.

2. Jeżeli postępowanie opłatne oznajmiono wprawdzie w myśl przepisów i boleta podatkowa znajduje się w gorzelnii, jednakże:

- a) zacier z materiałów skrobiowych robiono lub umieszczono w naczyniach innych, jak tych, które oznajmiono i urzędownie oznaczono, albo
- b) do postępowania opłatnego użyto innych materiałów jak tych, które oznajmiono i od których opłacono podatek, albo
- c) postępowanie opłatne rozpoczęto przed czasem oznajmionym, albo przy przerabianiu materiałów skrobiowych dawano do aparatu odpędowego zacier lub luter przed czasem oznajmionym, albo
- d) postępowanie opłatne przeciągnięto poza czas oznajmiony, albo
- e) zacier lub luter pędzi się na innym jak na oznajmionym aparacie odpędowym albo też na innym jak na oznajmionym miejscu.

Karę należy wymierzyć:

W przypadkach, w których rozcodzi się o niezgodne z przepisami robienie lub przechowywanie zacieru, albo materiałów zatartych lub zarobionych, podług należitości podatkowej, która stosownie do wydajności alkoholu, ustanowionej w §. 40, przypada za niezgodnie z przepisami zrobione lub wbrew przepisom przechowane ilości zacieru lub materiałów skrobiowych; w innych przypadkach podług należitości podatkowej, która stosownie do przepisów o ryczałtowem opłaceniu podatku została uszczuploną lub była narażoną na uszczuplenie, przyczem w przypadku e) tak postąpić należy, jak gdyby oznajmienie i opodatkowanie wcale nie miało miejsca.

Gdyby zaś zacier z materiałów skrobiowych pędzono na aparacie odpędowym, który ma inne części składowe jak te, które są wymienione w §. 32 pod I, albo którego pojemność wynosi więcej jak 2 hektolitry, albo który można napełnić bez zdjęcia helmu, albo którego powierzchnia ogrzewalna przekracza przepisaną miarę, natenczas należy wymierzyć karę według podatku przypadającego od ilości alkoholu rzeczywiście wyrobionej w kwocie 70 halerzy za litr alkoholu, atoli w kwocie nie mniejszej jak 200 koron.

Gdyby postępowanie opłatne wyrobu wódki z materiałów skrobiowych odbywało się nie w okresie sześciomiesięcznym, oznaczonym w §. 32 I a, albo gdyby materiały skrobiowe przechowywano w postaci zacieru poza obrębem lokali należących do zakładu gorzelnianego (§. 26, l. 1) natenczas należy nietylko zastosować odnośne powyższe postanowienie karne, ale oprócz tego wymierzyć grzywnę w kwocie 40 do 400 koron. Taką samą karę należy wymierzyć, gdy przedsiębiorca gorzelnii w §. 32, I oznaczonej, przerabia wbrew zakazowi materiały skrobiowe nie pochodzące z własnej produkcji.

II. W razie wolnego od podatku wyrobu wódki:

1. Gdy kto wyrabia wódkę bez opłacania podatku na podstawie pozwolenia uzyskanego pośrednie przez podanie fałszywych dat lub też zajmuje się wyszynkiem lub handlem napojów wysokowych w czasie, na który opiewa pozwolenie do wolnego od podatku wyrobu wódki.

2. Gdy kto wyrabia wódkę wolną od podatku a nie wniósł przepisanego oznajmienia lub w razie, jeżeli go uwolniono od wnoszenia oznajmień, nie postarał się o arkusz rewizyjny.

W obu tych przypadkach wymierza się karę podobnie jak w przypadku I, l. 1 według należitości podatkowej, która przypada stosownie do przepisów o ryczałtowem opłaceniu podatku.

3. Gdy kto wyrabia bez opłacania podatku konsumcyjnego większą ilość wódki od tej, na którą wyrób otrzymał pozwolenie, albo też wbrew przepisom sprzedaje wódkę wyrobioną bez opłacania podatku.

W przypadku tym służy za podstawę do wymiaru kary podatek od wyrobu, przypadający od wódki, przekraczającej ilość pozwołoną, względnie od wódki sprzedanej wbrew przepisom.

Gdy kto za jedno z ciężkich przekroczeń dochodowo-skarbowych, pod l do 3 wspomnianych, został prawomocnie skazany a w ciągu dwóch lat staje się znowu winnym jednego z tych przekroczeń, natenczas należy co do niego orzec, że traci na zawsze lub na czas oznaczony prawo do wyrobu wódki bez opłaty podatku.

4. Gdy wprawdzie oznajmiono w myśl istniejących przepisów wyrób wódki bez opłacania podatku, względnie w razie, jeżeli udzielono uwolnienie od wnoszenia oznajmień, gdy uzyskano arkusz, rewizyjny, jednakże

- a) do postępowania użyto materiałów nie własnej produkcji albo wprawdzie użyto materiałów własnej produkcji jednak nie tych, które oznajmiono, względnie do których użycia pozwolenie uzyskano, albo
- b) rozpoczęto postępowanie przed czasem oznajmionym (przed ustępem czasu, na które pozwolenie opiewa) albo, gdy przy przerabianiu

materyałów skrobiowych dano zacier lub luter na aparat odpędowy przed czasem oznajmionym albo też przeciągnięto postępowanie poza czas oznajmiony, albo

- c) pędzono zacier lub luter na innym aparacie odpędowym jak na oznajmionym lub do którego używania otrzymano pozwolenie, albo też na innym jak na oznajmionem miejscu.

Karę wymierza się podług należytości podatkowej, która stosownie do przepisów o ryczałtowem opłacaniu podatku została uszczuplona lub była narażona na uszczuplenie, przyczem uwzględnić należy, że aparatu odpędowego nie wolno używać przed godziną 5 rano i po godzinie 7 wieczór. W przypadku pod c) tak należy postąpić, jak gdyby żadnego nie wniesiono oznajmienia, względnie żadnego nie udzielono pozwolenia.

5. Zboczenia od obowiązujących przepisów, dotyczących postępowania przy wyrobie wódki bez opłacania podatku, które nie podpadają pod jakieś szczególne postanowienie karne, ulegają karze jako nieprawidłowości w myśl §. 348 ustawy karnej o przekroczeniach dochodowo-skarbowych (§. 81).

Część trzecia.

Osobne postanowienia karne na wypadek przekroczenia rozporządzeń dotyczących się podatku konsumcyjnego, następnie dotyczących się podatku od wyrobu, pobieranego podług produktu rzeczywiście uzyskanego, jakoteż dotyczących się rafinowania i ulepszania wódki.

- a) Nieoznajmione postępowanie wyrobu wódki i drożdży.

§. 86.

Gdy się odbywa postępowanie opłatne wyrobu wódki bez dopełnienia przepisanych warunków a zwłaszcza bez przepisanego użycia aparatu mierniczego, albo podczas przerwy zaszłej w prawidłowym działaniu tegoż, względnie bez przepisanego używania zbiornika, należy wymierzyć karę za ciężkie przekroczenie dochodowo-skarbowe popełnione przez nieoznajmienie postępowania podlegającego opodatkowaniu i za podstawę wymiaru kary wziąć tę kwotę podatku, która przypada za wyrobioną bez oznajmienia ilość alkoholu.

Tę ilość alkoholu oznacza się w ten sposób, że

- a) przyjmuje się w gorzelniach, opłacających podatek konsumcyjny, na każdy hektolitr ogólnej pojemności znalezionych kadzi fermentacyjnych i na każdy dzień nieoznajmionego postępowania opłatnego, wydajność alkoholu w 8 stopniach hektolitrowych, a

- b) w gorzelniach, w których pobiera się podatek od wyrobu wedle produktu rzeczywiście uzyskanego, przyjmuje się na każdy znaleziony aparat odpędowy i na każdy dzień nieoznajmionego postępowania opłatnego — jako ilość zaciera — dla aparatów odpędowych, które tak są urządzone, że w nich pędzenie odbywać się musi zapomocą pary, dziesięciokrotną, dla innych zaś aparatów alembikowych, sześciokrotną przestrzeń napełnienia alembika ($\frac{4}{5}$ pojemności tegoż) — jeżeli zaś jest dwa lub więcej alembików, sześciokrotną przestrzeń napełnienia tychże alembików; wydajność alkoholu przyjmuje się zaś w 6ciu stopniach hektolitrowych z każdego hektolitra zaciera; dla aparatów kolumnowych oznacza się ilość zaciera po zasięgnięciu zdania biegłych a wydajność alkoholu przyjmuje się również w 6ciu stopniach hektolitrowych z każdego hektolitra zaciera.

Gdyby się okazało, że pomimo przerwy zaszłej w działaniu aparatu mierniczego ilość alkoholu wyrobiona wedle wskazówek tegoż aparatu jest większa od ilości wynikłej z obrachunku w sposób powyżej wskazany przeprowadzonego, natenczas należy przyjąć tę pierwszą ilość za podstawę do wymiaru kary.

Jeżeli nieoznajmione postępowanie opłatne odbywa się przy używaniu w sposób przepisany należyte działającego aparatu mierniczego, względnie przy używaniu w sposób przepisany zbiornika, natenczas należy wymierzyć karę, jedynie za nieprawidłowość w postępowaniu opłatnem.

Jeżeli się wyrabia w gorzelnii drożdże, a wyrobu tego nie oznajmiono w myśl przepisów celem opodatkowania, natenczas należy wymierzyć karę za ciężkie przekroczenie dochodowo-skarbowe i za podstawę do wymiaru kary wziąć podatek od drożdży, przypadający wedle obliczenia za cały ów miesiąc, w którym popełniono przekroczenie.

- b) Rozpoczęcie oznajmionego opłatnego postępowania wyrobu wódki przed terminem oznajmionym.

§. 87.

Rozpoczęcie oznajmionego opłatnego postępowania wyrobu wódki przed terminem oznajmionym, jeżeli w ciągu postępowania używano zbiornika lub też aparatu mierniczego a w prawidłowym działaniu tego ostatniego żadna nie zaszła przerwa, należy ukarać jedynie jako nieprawidłowość w postępowaniu opłatnem.

W innych przypadkach karane będzie przedwczesne rozpoczęcie oznajmionego postępowania opłatnego tak samo, jak nieoznajmione postępowanie opłatne, o którym jest mowa w pierwszym ustępie §. 86go.

c) Odprowadzanie płynów i pary zawierających w sobie alkohol. Działanie z zewnątrz na oznaczenia aparatu mierniczego, względnie zbiornika. Używanie nieoznajmionych aparatów odpędowych, nieoznajmione ustawienie aparatów odpędowych. Używanie lub przechowywanie oziębialników nie połączonych z aparatem mierniczym względnie ze zbiornikiem.

§. 88.

Karę od 1.000 do 10.000 koron należy wymierzyć:

1. gdy z wyjątkiem zaciera płyn zawierający w sobie alkohol, nim przepłynął przez aparat mierniczy, względnie nim się dostał do zbiornika, albo parę alkohol zawierającą, odprowadzono przez działanie zewnętrzne, a strona nie może udowodnić, że działanie to było przypadkowem, albo

2. gdy płyn zawierający w sobie alkohol wbrew przepisom ze zbiornika odprowadzono lub zabrano, albo

3. gdy aparat odpędowy, względnie aparat mierniczy lub zbiornik zaopatrzono w przyrządy, za pomocą których można — wedle zdania biegłych — potajemnie odprowadzać pary alkohol w sobie zawierające, luter lub wódkę, albo gdy

4. rozmyślnie naruszono właściwe oznaczenie aparatu mierniczego, dotyczące się ilości lub zawartości produktu albo obojga zarazem, albo gdy

5. nie wniesiono bezzwłocznie uwiadomienia o przerwie w działaniu aparatu mierniczego pochodzącej z jakiegokolwiek powodu, albo też o zmianach wymienionych w §. 61 a dostrzeżonych w zbiorniku, albo gdy

6. podczas ruchu oznajmionego używano nieoznajmionego aparatu odpędowego, albo gdy

7. bez poprzedniego uwiadomienia ustawiono w gorzelnii aparat odpędowy, albo gdy

8. znaleziony będzie lub był używany w gorzelnii oziębialnik nie połączony z aparatem mierniczym względnie ze zbiornikiem a zdolny do zgęszczania pary zawierającej alkohol i do wytwarzania powstającego z niej płynu zawierającego alkohol, z wyjątkiem oziębialnika aparatu rektyfikacyjnego w razie, jeżeli dozwolono w myśl §. 77 połączenia wyrobu wódki z rektyfikacją.

W razie powtórzenia przekroczenia należy podwoić karę powyższą.

Nadto należy wymierzyć karę za ciężkie przekroczenie dochodowo-skarbowe, jeżeli bez opłaty podatku usunięto płyn zawierający w sobie alkohol — z wyjątkiem zaciera — zanim płyn ten przepłynął

przez aparat mierniczy, względnie zanim dostał się do zbiornika, albo też, jeżeli wbrew przepisom usunięto bez opłaty podatku płyn ten ze zbiornika.

Wysokość podatku, służącą także za podstawę do wymiaru kary, oblicza się w ten sposób, że przyjmuje się, jakoby uchylenie od podatku trwało bez przerwy przez trzy miesiące, które poprzedzały chwilę wykrycia, o ile nie będzie udowodnionem, że przez inny czas trwało albo że przekroczenie miało większe rozmiary.

W podobny sposób oblicza się także podatek od drożdży i karę za uchylenie się od tego podatku w razie, jeżeli miał miejsce wyrób drożdży.

d) Bezprawne przedłużanie oznajmionego opłatnego postępowania wyrobu wódki.

§. 89.

Karze od 1.000 do 10.000 koron podlega także bezprawne przedłużanie oznajmionego postępowania wyrobu wódki podczas przerwy w prawidłowem działaniu aparatu mierniczego, względnie w używaniu zbiornika.

Oprócz tej kary także wyrób wódki bez opłaty podatku ulega karze jako ciężkie przekroczenie dochodowo-skarbowe.

Ukrócony podatek wymierza się w sposób następujący:

Najpierw oblicza się:

1. Sumę podatku przypadającą za ilość alkoholu, obliczoną według rzeczywistych oznaczeń aparatu mierniczego, albo wedle zbiornika za czas od ostatniej rewizji, przy której sprawdzono oznaczenia aparatu mierniczego, względnie zbadano pojemność zbiornika.

2. Sumę podatku przypadającą od ilości alkoholu oznaczonej w sposób w §. 86, a, względnie b, wskazany.

Następnie porównywa się sumę podatku pod 1 ze sumą podatku pod 2 i przyjmuje się za podatek uszczuplony tę kwotę, o którą ta ostatnia jest wyższą od pierwszej.

g) Niezgodny z przepisami wywóz wódki z zakładu gorzelnianego lub z wolnego składu wódki.

§. 92.

Karę za ciężkie przekroczenie dochodowo-skarbowe należy nałożyć, gdy z zakładu gorzelnianego lub z wolnego składu wódki wywieziono wódkę

bez przepisanej oznajmienia (§. 67), albo gdy przy urzędowym badaniu ilości alkoholu do wywozu oznajmionej okaże się, w razie wywozu wódki bez opłaty podatku ubytek przekraczający pięć procentów oznajmionej ilości, zaś w razie wywozu opłaconej wódki, zwyżka przenosząca 5 procentów ilości oznajmionej.

Za nieoznajmiony wywóz wódki z zakładu gorzelnianego lub z wolnego składu wódki nie może być w żadnym razie w niższej kwocie wymierzona grzywna, jak 400 koron.

h) Bezpodstawne domaganie się niższej stopy podatku konsumcyjnego albo bonifikacji przyznanej w §. 7 gorzelniom rolniczym.

§ 93

Karę za ciężkie przekroczenie dochodowo-skarbowe należy nałożyć, gdy kto zapomocą nieprawdziwych dat lub dowodów pisemnych rości sobie bez podstawy prawo:

- a) do niższej stopy podatku konsumcyjnego, albo
- b) do bonifikacji przyznanej w §. 7 gorzelniom rolniczym.

Za podstawę do wymiaru kary należy przyjąć:

W przypadku a) różnicę pomiędzy wyższą a niższą stopą podatku konsumcyjnego przypadającego od tej ilości alkoholu, do której się roszczenie odnosi, a w przypadku b) wysokość bonifikacji, której się bezprawnie domagano.

i) Przekroczenia przepisów dotyczących się uwolnionego od podatku używania wódki do celów przemysłowych.

§ 94.

Jako ciężkie przekroczenie dochodowo-skarbowe będzie karane:

1. Gdy wódki, którą zgodnie z obowiązującymi przepisami dla użycia jej do celów w §. 6 przewidzianych wyeksportowano, używa się bez opłaty podatku do innych celów, albo gdy ten, który wódkę taką nabył do jednego z celów w §. 6 przewidzianych, odstępuje ją innym bez poprzedniego przepisanego denaturowania też w sposób czyniący ją z pewnością niezdatną na napój dla ludzi.

2. Gdy z wódki denaturowanej wydzielono w zupełności albo w części środki denaturacyjne, albo gdy dodano do wódki denaturowanej materię jakiegokolwiek rodzaju, przez które zmienia się działanie środka denaturacyjnego na smak i zapach.

3. Gdy taką wódkę (2) wystawia się na sprzedaż lub innym odstępuje.

Za podstawę do wymiaru kary należy wziąć kwotę 90 halerzy za każdy litr płynu wysokowego pędzonego, będącego przedmiotem przekroczenia; w żadnym przypadku nie może być grzywna wymierzona w niższej kwocie jak 400 koron.

k) Przekroczenia przepisów o rafinowaniu i ulepszaniu płynów wysokowych pędzonych.

§. 95.

1. Karę od 1.000 do 10.000 koron należy wymierzyć, gdy w przedsiębiorstwie, w którym się odbywa rafinowanie (rektyfikacja) płynów wysokowych pędzonych,

- a) daje się na aparat rektyfikacyjny inny płyn zawierający alkohol (zacier), albo gdy
- b) oprócz przewodu rurowego, który jest przeznaczony do zasilania a względnie wypróżniania aparatu rektyfikacyjnego i urzędownie jest ubezpieczony, umieszczono inny przewód.

Jeżeli przytem nastąpiło uszczuplenie podatku, należy nałożyć nadto karę za ciężkie przekroczenie dochodowo-skarbowe.

2. Karę od 10 do 1.000 koron należy wymierzyć za każde przekroczenie obowiązującego w pewnych przypadkach zakazu połączenia w tym samym zakładzie gorzelnianym (§. 77) wyrobu płynu wysokowego pędzonego z rektyfikacją (ulepszeniem) tegoż.

3. Karę porządkową od 4 do 200 koron należy wymierzyć:

- a) gdy wódkę dano na aparat odpędowy, chociaż nie wniesiono przepisanej oznajmienia i urzędowe potwierdzenie w tej mierze nie znajduje się u kierownika ruchu;
- b) gdy wódkę dano na aparat odpędowy nie w oznajmionym czasie ruchu;
- c) gdy ten, kto zamierza oczyszczać przez destylację wódkę, na której nie ciąży podatek, albo wyrabiać z niej napoje zawierające alkohol w sobie, sprowadza do tego celu wódkę, której zawartość alkoholu wynosi mniej jak 30 stopni (§. 75);
- d) gdy przedsiębiorca gorzelni, opłacającej podatek od wyrobu, daje na aparat odpędowy, przeznaczony do rektyfikowania, wódkę, której zawartość alkoholu wynosi mniej niż 30 stopni (§. 77, ustęp 1).

Przekroczenia przepisów dotyczących się przekazanych posylek wódki.

§. 96.

Do przekroczeń przepisów, dotyczących się urzędownie przekazanych posylek nieopodatkowanej wódki, mają odpowiednie zastosowanie postanowie-

nia I i II 13go działu ustawy karnej o przekroczeniach skarbowych odnoszących się do przekazanych, nieoclonionych towarów zagranicznych w ten sposób, że w postanowieniach tych w miejsce cła wchodzi

podatek od wódki. Jednakowoż w przypadkach tych, w których postanowienia te zarządzają karę za przemytnictwo, orzec należy tylko karę za ciężkie przekroczenie dochodowo-skarbowe.

III. Część.

Rozdział alkoholu, który podczas kampanii 1899/1900 po niższej stopie podatku konsumcyjnego wyrabiany być może.

Z ilości alkoholu, która w myśl postanowienia §. 3go ustawy z dnia 20. czerwca 1888, Dz. u. p. Nr. 95, częścią IIgą niniejszego rozporządzenia cesarskiego zmienionego, w gorzelniach podatkowi konsumcyjnemu podlegających, podczas jednej kampanii po niższej stopie podatku konsumcyjnego wyrabiana być może, pozostawia się na kampanię 1899/1900 dla każdej gorzelni, która uwzględniona została przy podziale drugim, przeprowadzonym na podstawie postanowień ustawy z dnia 4. sierpnia 1891, Dz. u. p. Nr. 114, tę ilość alkoholu, która teje gorzelni przy drugim podziale przydzieloną

była. Tę ilość alkoholu, która z kontyngentu ogólnego w ilości 1,017.000 hektolitrów pozostaje w kampanii 1899/1900, przydzieli się w równych częściach gorzelniom rolniczym, którym dotąd nie przydzielono stałego kontyngentu i które puszczone zostały w ruch przed 1. stycznia 1899.

Co do przydzielenia ilości alkoholu, które podczas kampanii 1899/1900 mogą być rozporządzalne, pozostają w mocy postanowienia §. 7go powyż powołanej ustawy z dnia 4. sierpnia 1891, Dz. u. p. Nr. 114.

IV. Część.

Zmiana ustawy z dnia 20. czerwca 1888, Dz. u. p. Nr. 97, o opodatkowaniu cukru.

Artykuł I.

Uchyła się §§. 46, 57 i 58 ustawy z dnia 20. czerwca 1888, Dz. u. p. Nr. 97, o opodatkowaniu cukru i zmienia się w sposób następujący §§. 1, 2, 3, 30, 40, 42, 52 i 54 teje ustawy:

Przedmiot i wymiar podatku spożywczego.

§. 1.

Cukier każdego rodzaju, wyrabiany z materiałów surowych albo z pozostałości od wyrobu cukru, podlega podatkowi spożywczemu stosownie do następujących postanowień, a mianowicie:

1. Cukier buraczany i każdy cukier podobnego rodzaju (cukier trzcinowy) w każdym stanie czystości, z jedynym wyjątkiem syropu niezdatnego na pokarm dla ludzi, od każdych 100 kilogramów netto 38 K.

2. Cukier innego rodzaju od każdych 100 kilogramów netto 6 K.

Bonifikacya przy wywozie cukru.

§. 2.

Wrazie wywozu za linię cłową cukru tego rodzaju, o którym wspomina §. 1, l. 1, przysznaje się bonifikacyę za wywóz, która wynosi

- a) za 100 kilogramów netto wywiezionego cukru o niższej jak 99·3 aż do najmniej 90 procentów polaryzacji 3 K 20 h
- b) za 100 kilogramów netto wywiezionego cukru o najmniej 99·3 procentach polaryzacji 4 K 60 h

Pod warunkami i z ostrożnościami dla zabezpieczenia skarbu państwa potrzebnymi, może być przyznana bonifikacja za wywóz także i za ten cukier, który wywieziony zostaje w towarach zawierających w sobie cukier, do których zrobienia użyto cukru bez opłaty od niego podalku.

Minister skarbu przeznacza te urzędy cłowe, które mogą zająć się urzędowaniem przy wywozie wyrobów z cukru, względnie towarów zawierających w sobie cukier a zgłoszonych do wywozu za linię cłową z zastrzeżeniem prawa poboru powyżej wyznaczonej bonifikacji za wywóz.

Minister skarbu jest także upoważniony w porozumieniu z król. węgierskim Ministrem skarbu na jakiś czas albo też stale zniżyć bonifikację za wywóz albo też nawet znieść zupełnie postanowienie o przyznaniu bonifikacji za wywóz, jak tylko w innych krajach, wyrabiających cukier buraczany i przyznających obecnie premie za wyrób lub też za wywóz cukru, premia ta zostanie zniżona lub zniesiona. Odnośnie rozporządzenie należy przedłożyć obu Izdom Rady państwa w razie, jeżeli jest zebrana, bezzwłocznie, w innym zaś razie przy najbliższem zebraniu się teje.

§. 3.

W razie, jeżeliby bonifikacja za wywóz (§. 2) cukru, który podczas jednej kampanii, to jest w czasie od 1. sierpnia jednego do końca lipca następnego roku z austriacko-węgierskiego obszaru cłowego za linię cłową ogółem wywieziony został, przekraczać miała ośmnaście milionów koron, natenczas muszą wszyscy przedsiębiorcy cukrowni za cukier rodzaju w §. 1, l. 1 wspomnianego, zwrócić kwotę te ośmnaście milionów przekraczającą.

W następujący sposób postąpi się, aby obliczyć wysokość zwrócić się mającej bonifikacji, którą w ciągu jednej kampanii płacić będzie miał ogół przedsiębiorców cukrowni

- a) w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych,
- b) w krajach korony węgierskiej,
- c) w krajach Bośni i Hercegowiny:

1. Za cukier z każdej cukrowni podczas oddzielnej kampanii wywieziony, oblicza się kwotę, któraby według rozmaitych stóp bonifikacji (§. 2)

przypadała za cukier ten w razie wywieżenia go za linię cłową. Z tej kwoty potrąca się kwotę, która, jeżeliby przypadkiem do tych cukrowni podczas tej samej kampanii obcy cukier przywożono, przypadałaby podług rozmaitych stóp bonifikacji (§. 2) za ten cukier w razie wywieżenia go za linię cłową.

2. Z rezultatów, otrzymanych w ten sposób co do wszystkich cukrowni austriacko-węgierskiego obszaru cłowego tworzy się sumę ogólną i następnie oblicza się kwotę, która na jedną koronę tej sumy ogólnej przypada z całej sumy bonifikacji zwrócić się mającej.

3. Zapomocą tej obliczonej kwoty oznacza się dla ogółu cukrowni każdego z trzech obszarów krajów, wysokość zwrotu, który ma zapłacić ogół tych cukrowni na podstawie rezultatów obliczonych wedle punktu 1.

Każdy obszar krajów postanowi drogą ustawodawczą, w jaki sposób rozdzielone być mają kwoty, które będą mieli płacić pojedynczy przedsiębiorcy cukrowni.

Badanie zapasów cukru; ubytki i nadwyżki.

§. 30.

Oprócz przypadku, o którym wspomina §. 19, mogą organa skarbowe na polecenie władzy skarbowej pierwszej instancji od czasu do czasu po zamknięciu rejestrów i zapisków (§. 33) badać w cukrowniach wagę zapasów cukru. W zasadzie jednak nie powinno się badać zapasów cukru częściej jak raz w roku i to — oprócz przypadków w §. 19 przewidzianych — o ile możności w czasie, gdy stan zapasów jest jak najmniejszy.

Jeżeli przy badaniu zapasu okaże się, że tenże jest większy jak zapas, który powinien się znajdować wedle rejestrów i zapisków (§. 33), natenczas należy zwyczaj tę zapisać jako przychód.

Jeżeli się jednak okaże ubytek, to należy opodatkować — gdy się rozchodzi o cukier suchy, twardy, biały albo w ogóle o cukier o polaryzacji co najmniej 99·3 procentów (cukier zdatny do spożycia), $\frac{1}{4}$ procentu, gdy się zaś rozchodzi o inny cukier (cukier surowy), 4 procenty tej ilości, o którą ubytek przekracza ilość od czasu ostatniej rewizji na przychód zapisaną i to jedynie wtenczas, jeżeli przedsiębiorca nie udowodni w sposób zupełnie wiarogodny, że brakująca ilość została wywieziona przy przestrzeganiu przepisów obowiązujących albo też, że uległa zniszczeniu w skutek zdarzenia elementarnego i jeżeli w ostatnim tym wypadku o zdarzeniu tem elementarnem nie zawiadomiono pisemnie

władzy skarbowej pierwszej instancji w przeciągu 24 godzin od chwili, w której przedsiębiorca lub też jego zastępca (§. 18) o niem się dowiedział.

Każdy tego rodzaju należący się podatek spożywczy trzeba zapłacić gotówką w przeznaczonym do tego urzędzie najpóźniej w przeciągu 24 godzin.

Jeżeli jednak znaleziona ilość jest w zapasie cukru zdatnego do spożycia więcej jak o $\frac{1}{2}$ procentu a w zapasie cukru surowego więcej jak o 4 procenty większą lub mniejszą, jak ilość od czasu ostatniej rewizji na przychód pobrana, natenczas należy wytoczyć postępowanie karne.

W podobny sposób, jak powyżej postanowiono, należy postępować przy różnicach, jakie się okazały przez badanie zapasów zarządzane w §. 19.

Termin płatności i kredytowanie podatku spożywczego.

§. 40.

Podatek spożywczy należy uiścić, o ile wywóz w myśl §. 42 ustawy nie ma mieć miejsca bez opłaty podatku, w wyznaczonym do tego celu urzędzie poborczym przed oznajmieniem wywozu cukru z cukrowni.

Aby nie zachodziła potrzeba płacenia podatku spożywczego za każdy wywóz cukru osobno, może przedsiębiorca, z zastrzeżeniem późniejszego obrachunku, złożyć z góry kwotę pieniężną pokrywającą podatek spożywczy za więcej posylek.

Za wystarczającym zabezpieczeniem udziela się jednak przedsiębiorcom cukrowni lub też wolnego składu kredytu na podatek spożywczy i to w ten sposób, że kwoty, które mają być przypisane w ciągu jednego miesiąca kalendarzowego należy dopiero płacić w czasie aż do ostatniego dnia czwartego miesiąca kalendarzowego po upływie tego miesiąca, w którym przypisanie podatku nastąpiło, tak, że np. podatek spożywczy za miesiąc styczeń należy dopiero płacić na raz w czasie do ostatniego maja, a jeżeli dzień ten przypada na niedzielę lub święto, w najbliższym dniu powszednim.

Na prośbę przedsiębiorcy dozwala się kredytu na podatek, który ma być przypisany w ciągu jednej kampanii.

Od otrzymania tego pozwolenia są wyłączeni:

1. Ci, którzy zostali uznani winnymi zbrodni lub występku, pochodzących z chciwości zysku albo też przekroczenia podobnego rodzaju albo też ciężkiego przekroczenia dochodowo-skarbowego popełnionego w wykonywaniu ich przedsiębiorstwa.

2. Ci, do których majątku otwarto konkurs.

Wyłączenie to gaśnie w przypadku pod 1 po upływie lat trzech, licząc od dnia skończenia się kary uwięzienia, względnie od dnia uiszczenia kary pieniężnej, Ministerstwu skarbu służy jednak prawo dopuszczania w przypadkach zasługujących na uwzględnienie krótszego terminu.

Jeżeli kto nie płaci kredytowanych kwot w terminie, na który mu udzielono kredytu, utracą prawo do korzystania z kredytu na całą resztę kampanii; można mu też odmówić kredytu w zupełności i w następnej kampanii.

W wypadku tym należy wszystkie zaległe skredytowane kwoty ściągnąć w drodze egzekucji wraz z odsetkami zwłoki, obliczonymi w wysokości oznaczonej ustawą, od dnia płatności, względnie od dnia utraty pozwolenia do korzystania z kredytu.

Jeżeli zapłata podatku spożywczego następuje z góry gotówką, natenczas przynajmniej się bez względu na to, czy kredytowanie podatku miało miejsce czy też nie, dyskonto, którego wysokość oznaczy drogą rozporządzenia wykonawczego Minister skarbu w porozumieniu z królewsko węgierskim Ministrem skarbu.

Wywóz cukru bez opłaty podatku.

§. 42.

Pod warunkami i z ostrożnościami dla zabezpieczenia skarbu państwa potrzebnymi można wywieźć bez opłaty podatku:

- a) Cukier zdatny do spożycia i cukier surowy, który w obrębie linii cłowej wywozi się z cukrowni położonych w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych do wolnych składów położonych w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych albo też który wywozi się z wolnych składów lub z cukrowni za linię cłową;
- b) cukier surowy lub cukier piaskowaty, który w obrębie linii cłowej przechodzi z cukrowni lub ze składu wolnego położonego w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych do cukrowni położonych także w tych krajach.

W razie, jeżeliby cukier wywieziony bez opłaty podatku nie został w należytych czasie do oznajmionego celu przeznaczony, należy zań zapłacić przypadający podatek spożywczy.

Wymiar grzywien.

§. 52.

Wymiar grzywien ustanowionych w następujących paragrafach ustawy karnej o przekroczeniach dochodowo karnych zmienia się, o ile wymiar ten dotyczy opodatkowania cukru, w sposób następujący:

w §. 344 . . .	na	4 do	400 K
w §. 348 . . .	na	10 do	400 „
w §. 376 . . .	na	4 do	400 „
w §. 452 . . .	na	10 do	1000 „
w §. 453 . . .	na	4 do	400 „
w §. 455 . . .	na	200 do	2000 „
w §. 458, ustęp 2	na	400 do	10000 „

Postanowienia §§. 39 i 40 tejże ustawy, dotyczące najwyższego wymiaru grzywny, mają tylko wtenczas zastosowanie, gdy zamiast kwoty ten wymiar przewyższającej zostaje wymierzona kara aresztu.

Postanowienia karne dotyczące wywozu cukru.

§. 54.

Karę za ciężkie przekroczenie dochodowo karne należy wymierzyć:

1. Jeżeli w oznajmieniu wywozu połączonem z domaganiem się bonifikacji za wywóz podano o więcej jak 5 procentów większą ilość cukru, jak ją urzędownie sprawdzono, albo

2. jeżeli w takim oznajmieniu wywozu domagano się wyższej bonifikacji za wywóz jak tej, która za ten cukier przypada, albo

3. jeżeli cukier, za który domagano się bonifikacji za wywóz nie jest taki, za który w ogóle może być przyznana bonifikacja albo, jeżeli znaleziono inne przedmioty zamiast cukru.

Za podstawę do wymiaru kary należy wziąć tę kwotę bonifikacji za wywóz, której domagano się w przypadku pod 1 za różnicę w ilościach cukru, w przypadku pod 2, w której domagano się za wiele a w przypadku pod 3, której się w ogóle domagano.

Jeżeli z urzędowego badania zawartości cukru wyniknie, że zawartość ta ma mniej jak 90, względnie 99·3 procentów polaryzacji i jeżeli różnica przekracza 0·5 procentu, natenczas należy odmówić bonifikacji za wywóz w ogóle, względnie wyższego wymiaru tejże; jeżeli zaś różnica przekracza 1 procent, natenczas należy oprócz tego wdrożyć postępowanie karne.

Artykuł II.

Postanowienia przejściowe.

Cukier tego rodzaju, o którym wspomina §. 1, l. 1, który już przeszedł do wolnego obrotu i znajduje się sam lub też w towarach zawierających w sobie cukier, także i w towarach nie zupełnie gotowych ze znacznieszą zawartością cukru 1. sierpnia 1899 w obrębie obszaru w którym niniejsze rozporządzenie cesarskie ma moc obowiązującą, podlega podatkowi dodatkowemu w kwocie 12 h za kilogram netto. Do podatku tego dodatkowego mają mieć zastosowanie postanowienia ważne dla podatku spożywczego.

Drogą rozporządzenia wykonawczego oznaczone zostaną poszczególne rodzaje tych towarów zawierających w sobie cukier, które będą podlegały podatkowi dodatkowemu, jak niemniej przeciętna zawartość cukru tych towarów mająca służyć za podstawę do obliczenia wysokości podatku.

Od tego podatku dodatkowego uwolniony jest cukier, który sam lub też w towarach zawierających w sobie cukier i ulegających podatkowi dodatkowemu, jest w posiadaniu osób trudniących się handlem albo sprzedają cukru lub też towarów zawierających w sobie cukier, albo też trudniących się przemysłem, w którym używa się cukru, w ilościach nie przekraczających razem licząc 20 kilogramów, zaś cukier, będący w posiadaniu innych głów gospodarstwa domowego w ilościach nie przekraczających razem licząc 10 kilogramów.

Każdy, kto posiada 1. sierpnia 1899 zapas cukru, który sam lub też w towarach zawierających w sobie cukier a podlegających podatkowi dodatkowemu, przekracza razem licząc 20, względnie 10 kilogramów, jest obowiązany oznajmić w czasie od 1. sierpnia 1899 do 3. sierpnia 1899 włącznie przeznaczonym do tego organom skarbowym ilość zapasu, jakoteż miejsce i lokale do przechowania służące.

Osoby, trudniące się handlem lub sprzedają cukru, albo też przemysłem, w którym się używa cukru, obowiązane są oprócz przypadków, przewidzianych w §. 27 ustawy z dnia 20. czerwca 1888, Dz. u. p. Nr. 97, przez 60 dni, licząc od 1. sierpnia 1899, wykazać co do swoich zapasów cukru tego rodzaju, o którym wspomina §. 1, l. 1 — o ile zapasy te nie należą do ilości wolnej od podatku dodatkowego — sposób nabycia cukru albo też zapłacenie podatku dodatkowego, względnie podwyższonego podatku spożywczego.

Posiadaczom cukru, obowiązanych do zapłacenia podatku dodatkowego, którzy ze względu na swoje stosunki majątkowe nie mogą zapłacić od razu podatku spożywczego, może administracja skarbową dozwolić uiszczenia go stosownymi ratami.

Upoważnia się administrację skarbową, aby zezwalała na ułatwienia przy badaniu zapasów cu-

kru ulegającego podatkowi dodatkowemu a zawartego w towarach cukrowych.

W razie zaniechania przepisanego oznajmienia zapasu cukru posiadanego 1. sierpnia 1899, albo jeżeli ilość rzeczywista jest o więcej jak o pięć procentów większa od ilości oznajmionej, należy wymierzyć karę w cztero- do ośmiokrotnej wysokości podatku dodatkowego ukróconego albo też na ukrócenie narażonego.

Jeżeli oznajmienie jest mylne, ale nie co do ilości cukru, natenczas należy nałożyć karę porządkową w wysokości 4 K do 40 K.

Zaniechanie przepisanego wykazania sposobu nabycia, względnie dodatkowego opodatkowania będzie karane grzywnami w cztero- do ośmiokrotnej wysokości podatku dodatkowego, przypadającego za tę ilość cukru, co do której zaniechano wykazania.

V. Część.

Rozdział bonifikacyi za wywóz cukru, którą zwracać mają przedsiębiorcy cukrowni, położonych w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa.

§. 1.

Celem rozdziału bonifikacyi za wywóz, którą w myśl §. 3 ustawy o opodatkowaniu cukru z dnia 20. czerwca 1888 Dz. u. p. Nr. 97, przez postanowienia części IVtej niniejszego rozporządzenia cesarskiego zmienionej, zwracać mają przedsiębiorcy cukrowni, położonych w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa, oznacza się dla każdej cukrowni, z której wywożono w ciągu kampanii, za którą bonifikacya ma być zwrócona, cukier o co najmniej 99·3 procentach polaryzacji (cukier zdalny do spożycia) tę kwotę, któraby przypadła od tego cukru jako bonifikacya za wywóz w razie wywozu cukru tegoż za linię cłową. Od kwoty tej potrąca się kwotę, któraby przypadła jako bonifikacya za wywóz w razie wywozu cukru tegoż za linię cłową od temu cukrowi (zdatnemu do spożycia) odpowiadającej ilości cukru surowego. Przy obliczaniu ilości cukru surowego, odpowiadającej temu cukrowi (zdatnemu do spożycia) należy liczyć za każde dziewięćdziesiąt czterech metrycznych cukru zdatnego do spożycia sto czterech metrycznych cukru surowego.

Jeżeli się resztę uzyskaną w ten sposób dla każdej cukrowni wyżej wspomnianego rodzaju pomnoży przez kwotę, uzyskaną w myśl postanowień l. 2 wyżej przytoczonego §. 3, która przypada na każdą koronę całej zwrócić się mającej bonifikacyi, to wynik daje tę kwotę bonifikacyi, którą ma zwrócić przedsiębiorca każdej cukrowni powyższego rodzaju oprócz kwot, które ma zwrócić w myśl postanowień następujących.

§. 2.

Reszta, która po potrąceniu tych zwrotów (§. 1) pozostanie z ogólnej sumy, którą zwrócić mają przedsiębiorcy cukrowni położonych w królestwach

i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, zostanie ściągniętą w sposób następujący:

1. Dla każdej pojedynczej cukrowni oznacza się cukrowi (zdatnemu do spożycia) odpowiadającą ilość cukru surowego (§. 1) własnego wyrobu, wywiezionego podczas odnośnej kampanii, w ten sposób, że od ilości cukru surowego, odpowiadającej ogółem wywiezionemu cukrowi [zdatnemu do spożycia] potrąca się cukier surowy, odpowiadający temu bez opłaty podatku do cukrowni wprowadzonemu cukrowi (zdatnemu do spożycia), który wedle zapisów prowadzonych w myśl §. 33, l. 2 ustawy o opodatkowaniu cukru został użyty podczas odnośnej kampanii.

Jeżeli w bezpośrednio poprzedzającej kampanii ilość cukru surowego odpowiadająca wprowadzonemu i użytemu cukrowi (zdatnemu do spożycia) była większa, jak ilość cukru surowego odpowiadająca ogółem wywiezionemu cukrowi (zdatnemu do spożycia), natenczas dodaje się różnicę do ilości w myśl poprzedniego ustępu potrącić się mającej.

2. Z ilości cukru surowego w powyż podany sposób (l. 1) oznaczonych, obliczy się zapomocą dołączonej tabeli, która stanowi część składową niniejszej części rozporządzenia cesarskiego, jaką kwotę w miarę jednostek w tabeli tej ustanowionych, będzie musiała zwrócić każda cukrownia.

3. Jeżeli suma tych wszystkich kwot równa się wysokości kwoty, którą jako resztę zwrócić się mającej bonifikacyi za wywóz otrzymać się chce, natenczas są kwoty dla każdej cukrowni otrzymane (l. 2) kwotami, które cukrownie te jako zwrot bonifikacyi uiścić mają.

4. Jeżeli suma tych wszystkich kwot (l. 2) jest większa od kwoty, którą jako resztę zwrócić się mającej bonifikacyi za wywóz otrzymać się chce, natenczas przedstawiają jednostki tabeli tylko stosunek,

w jakim pojedyncze cukrownie mają uiścić dopłatę. Celem ustalenia wysokości tej dopłaty oblicza się, jaka ilość przypada z dopłacić się mającej reszty bonifikacyi za wywóz na każdą koronę ogólnej sumy tych kwot. Przez pomnożenie przez tę ilość redukuje się kwotę w myśl l. 2 dla każdej cukrowni obliczoną.

5. Jeżeli suma tych wszystkich kwot (l. 2) jest mniejszą od kwoty, którą jako resztę zwrócić się mającej bonifikacyi otrzymać się chce, natenczas rozdziela się sumę brakującą w stosunku do ilości cukru surowego wedle l. 1 obliczonej równo mię-

dzy wszystkie cukrownie w załączonej tablicy wymienione.

§. 3.

Zwrócić się mająca bonifikacya za wywóz jest płatną w trzydzieści dni po urzędowym zawiadomieniu.

Minister skarbu może przed rozpoczęciem każdej kampanii wymagać stosownego zabezpieczenia zapłaty zwrotu.

Tabela
(do §. 2, l. 2 ustawy).

Przy wywozie cukru surowego (§. 2, l. 1) w ilościach nie przekraczających cetnarów metrycznych	Jednostka w halerzach celem obliczenia zwrotu	Przy wywozie cukru surowego (§. 2, l. 1) w ilościach nie przekraczających cetnarów metrycznych	Jednostka w halerzach celem obliczenia zwrotu	Przy wywozie cukru surowego (§. 2, l. 1) w ilościach nie przekraczających cetnarów metrycznych	Jednostka w halerzach celem obliczenia zwrotu
25.000	2	55.000	72	114.000	142
25.500	4	56.000	74	116.000	144
26.000	6	57.000	76	118.000	146
26.500	8	58.000	78	120.000	148
27.000	10	59.000	80	122.000	150
27.500	12	60.000	82	125.000	152
28.000	14	61.500	84	128.000	154
28.500	16	63.000	86	131.000	156
29.000	18	64.500	88	134.000	158
29.500	20	66.000	90	137.000	160
30.000	22	67.500	92	140.000	162
31.000	24	69.000	94	i t. d. o 4000 cetnarów metrycznych w górę	i t. d. o 2 halerze w górę
32.000	26	70.500	96		
33.000	28	72.000	98		
34.000	30	73.500	100		
35.000	32	75.000	102		
36.000	34	76.500	104		
37.000	36	78.000	106		
38.000	38	80.000	108		
39.000	40	82.000	110		
40.000	42	84.000	112		
41.000	44	86.000	114		
42.000	46	88.000	116		
43.000	48	90.000	118		
44.000	50	92.000	120		
45.000	52	94.000	122		
46.000	54	96.000	124		
47.000	56	98.000	126		
48.000	58	100.000	128		
49.000	60	102.000	130		
50.000	62	104.000	132		
51.000	64	106.000	134		
52.000	66	108.000	136		
53.000	68	110.000	138		
54.000	70	112.000	140		

VI. Część.

Zmiana postanowień powszechnej taryfy cłowej dla austriacko-węgierskiego obszaru cłowego z dnia 25. maja 1882 (Dz. u. p. Nr. 47).

Zmienia się następujące ustępy powszechnej ustawy cłowej, obowiązującej w austriacko-węgierskim obszarze cłowym na zasadzie ustawy z dnia 25. maja 1882, Dz. u. p. Nr. 47, zmienionej ustawami z dnia 19. maja 1884, Dz. u. p. Nr. 63, z dnia 21. maja 1887, Dz. u. p. Nr. 52, z dnia 25. kwietnia 1888, Dz. u. p. Nr. 54, z dnia 20. czerwca 1888, Dz. u. p. Nr. 95 i z dnia 23. czerwca 1891, Dz. u. p. Nr. 76:

1. IV (cukier) ma opiewać:

IV. Cukier.

Nr. 17 taryfy. Cukier surowy:

	od 100 kg
a) który nie dosięga Nr. 19 standardu holenderskiego	6 zł.
b) który odpowiada standardowi holenderskiemu Nr. 19 i wyżej tego numeru standardu	11 „

Nr. 18 taryfy. Cukier rafinowany 11 „

Nr. 19 taryfy. Rozczyny cukru, zawierające w sobie cukier trzcinowy albo cukier inwertowy:

	od 100 kg
a) zdadne do spożycia przez ludzi	8 „
b) niezdatne do spożycia przez ludzi, melasa . .	6 „

Nr. 20 taryfy. Cukier skrobiowy (cukier gro nowy, glykoza itp.) maltoza i cukier owocowy (lewuloza) 11 „

U w a g a. Oprócz cła należy zapłacić od cukru po datek spożywczy a mianowicie od cukru wymienionego pod numerami 17, 18 i 19 a taryfy w wysokości oznaczonej dla cukru surowego a od cukru wymienionego pod Nr. 20 taryfy w wysokości oznaczonej dla cukru innego rodzaju.

2. XIII (napoje) numeru 75 i 76 taryfy mają opiewać, jak następuje:

Nr. 75 taryfy. Piwo:

	od 100 kg
a) w beczkach	2 zł.
b) we flaszkach i dzbankach	7 „

U w a g a. Oprócz cła należy zapłacić podatek spożywczy w tej wysokości, w jakiej opłaca się tenże w krajach tutejszych przy wyrobie piwa. Rozporządzenie wykonawcze wskaże sposób obliczenia tego podatku spożywczego.

Nr. 76 taryfy. Płyny wysokokowe pędzone:

	od 100 kg
a) likiery, esencje pączowe i inne płyny wysokokowe pę-	

dzone zaprawione cukrem albo innemi materiałami, arak, rum, wódka francuska, koniak 60 zł.

b) inne płyny wysokokowe pędzone 44 „

U w a g a. Oprócz cła należy zapłacić podatek od wódki wedle wyższej stopy podatku konsumcyjnego ustanowionego dla krajów tutejszych. Rozporządzenie wykonawcze wskaże sposób obliczenia tego podatku konsumcyjnego.

3. XXI. (Oleje mineralne itd.) ma opiewać:

XXI. Oleje mineralne, tudzież smoła z węgla brunatnych i łupku.

Nr. 119 taryfy. surowe z wyjątkiem wymienionych w Nr. 120 taryfy, albo nie dające się używać do oświetlania bez poprzedniego rafinowania (czyszczenia) połączonego z destylacją 3 zł. 50 c. netto

Nr. 120 taryfy. surowe, dające się używać do oświetlania bez poprzedniego rafinowania (czyszczenia) połączonego z destylacją 4 zł. 60 c. netto

Nr. 121 taryfy. rafinowane lub półrafinowane:

a) ciężkie, których gęstość wynosi więcej jak 880 stopni, ciemne, także pozostałości z destylacji lub czyszczenia oleju mineralnego 3 zł — c. netto

b) ciężkie, których gęstość wynosi więcej jak 880 stopni, żółte i czerwono-żółte, tudzież oleje na smarowidło, także i zmieszane z olejami lub tłuszczami zwierzęcymi lub roślinnymi 5 zł. — c. netto

c) lekkie, których gęstość wynosi 880 stopni lub mniej 4 zł. 60 c. netto

U w a g i:

1. Do Nr. 119 taryfy. Olej mineralny surowy pochodzący z Rumunii i nie dający się użyć do oświetlania bez poprzedniego rafinowania (czyszczenia), a którego gęstość przy 12° R. przekracza 830 stopni, wprowadzany przez granicę rumuńską w ilości co najwyżej 200.000 cetnarów metrycznych rocznie za przedłożeniem świadectwa pochodzenia i pozwolenia udzielonego pod warunkami i kontrolami, które przepisane zostaną rozporządzeniem wykonawczem 68 c. netto.

Tę nieprzekraczalną ilość roczną rozdziela się w ten sposób, że na królestwa i kraje reprezentowane w Radzie

państwa przypada 10.000 cetnarów metrycznych a na kraje korony węgierskiej 190.000 cetnarów metrycznych.

2. Do Nr. 120 i 121 c taryfy. Od olejów mineralnych, wspomnianych pod Nr. 120 i 121 c taryfy należy oprócz cła pobierać podatek spożywczy w wysokości 13 K od każdych 100 kg netto. Podatek spożywczy (§. 2 ustawy z dnia 26. maja 1882, Dz. u. p. Nr. 55) należy płacić w przyszłości także od oleju mineralnego, uzyskanego przez rafinowanie (czyszczenie) w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa, z wyłączeniem wolnego okręgu tryestyńskiego, o ile jego gęstość przy temperaturze 12° R. nie przekracza 880 stopni.

VII. Część.

Używanie bez opłaty podatku cukru buraczanego i wódki do wyrobów, zawierających w sobie cukier i alkohol a wywożonych za linię cłową, tudzież pobór dodatku do cła przy wprowadzaniu artykułów, które zawierają w sobie domieszkę cukru lub alkoholu, albo do których wyrobu używa się cukru lub alkoholu.

Upoważniam Mój rząd:

- a) pozwalać przedsiębiorstwom przemysłowym pod warunkami dla ochrony skarbu państwa niezbędnymi i z zaprowadzeniem potrzebnej kontroli — nabywać bez opłaty podatku cukier tego rodzaju, o którym wspomina §. 1, l. 1 ustawy o opodatkowaniu cukru względnie wódkę a to celem wyrobu produktów, które zawierają w sobie cukier lub alkohol i wywiezione być mają za linię cłową;

- b) od artykułów, które zawierają w sobie domieszkę cukru lub alkoholu, albo do których wyrobu używa się cukru lub alkoholu a dla których wyrobu w krajach tutejszych nie można używać cukru lub alkoholu bez opłaty podatku, pobierać przy wprowadzaniu tychże w obręb austriacko-węgierskiego obszaru cłowego dodatek do cła, odpowiadający wysokości tutejszego podatku od cukru, względnie od wódki.

VIII. Część.

Obrót cukru opodatkowanego między królestwami i krajami w Radzie państwa reprezentowanymi a krajami korony węgierskiej i krajami Bośnią i Hercegowiną i zmiana niektórych postanowień ustawy z dnia 18. czerwca 1894 (Dz. u. p. Nr. 121) o wyznaczeniu podatku od tych ilości opodatkowanej wódki, które są w obrocie między powyższymi obszarami krajów.

A. O obrocie opodatkowanego cukru.

Artykuł 1.

Za te ilości opodatkowanego cukru, oznaczonego w §. 1, l. 1 ustawy o opodatkowaniu cukru, które są w obrocie między królestwami i krajami

w Radzie państwa reprezentowanymi a krajami korony węgierskiej i krajami Bośnią i Hercegowiną, a podczas każdej pojedynczej kampanii, to jest w czasie od 1. sierpnia jednego aż do końca lipca następnego roku przechodzą z jednego z wymienionych trzech obszarów krajów do drugiego, ma ten

obszar krajów, z którego owe ilości pochodzą, wynagrodzić obszarowi ilości te odbierającemu od każdych 100 kilogramów netto kwotę 12 koron. Pomija się jednak posyłki nie ważące więcej jak 2 kilogramy.

Ale także i większe posyłki będą brane w rachubę tylko o tyle, o ile zgodnie z przepisami następujących artykułów 3, 4 i 5 przesłanie nastąpiło drogą urzędowego przekazania i uzyskano urzędowe potwierdzenie nadejścia posyłki do obszaru krajów, dla którego posyłka była przeznaczoną.

Za posyłkę w duchu niniejszej części rozporządzenia cesarskiego uważać należy wszelkie, w jakikolwiek sposób dokonane przeniesienie cukru z jednego z trzech obszarów krajów do drugiego.

Artykuł 2.

Rzeczony wynagrodzenie (artykuł 1) płaci się na podstawie obliczenia, całoroczną kampanię obejmującego, w czwartym miesiącu po upływie kampanii rocznej; gdyby zaś aż do tego czasu obliczenie to nie mogło być stanowczo zamknięte, płaci się wynagrodzenie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania.

Artykuł 3.

Każdy, kto chce w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, w krajach korony węgierskiej i w krajach Bośni i Hercegowiny wysłać z jednego z tych obszarów krajów do drugiego cukier w ilościach dwa kilogramy przenoszących — obowiązany jest oznajmić pierwiej posyłkę przeznaczonemu do tego organowi skarbowemu (w urzędzie wysyłkowym).

W oznajmieniu należy podać:

1. nazwisko, zatrudnienie i miejsce zamieszkania posyłającego;
2. nazwisko przewoźcy (przedsiębiorstwa przewozowego);
3. dzień wysłania;
4. ilość i rodzaj naczyń, względnie ilość pakunków;
5. rodzaj cukru;
6. wagę (brutto i netto) każdego pakunku, zaś w razie wysyłania głów cukru ilość i wagę ogólną tychże;
7. nazwisko, zatrudnienie i miejsce zamieszkania adresata, względnie odbiorcy;
8. oddział straży skarbowej, do którego posyłkę dostawić należy.

Równocześnie z oznajmieniem należy w zasadzie dostawić posyłkę razem z odnośnymi papierami

mi przewodniami (listem przewozowym, rachunkiem itp.) do urzędu wysyłkowego w celu urzędowego zbadania tejże.

Jednakże na prośbę posyłającego można uwolnić od obowiązku dostawiania i urzędowe zbadanie może się odbyć w zakładzie przemysłowym posyłającego.

Jeżeli rewizya posyłki nie daje powodu do żadnego zarzutu, natenczas przekazuje urząd wysyłkowy posyłkę tę na miejsce przeznaczenia zapomocą karty przejścia, która ma posyłce w drodze towarzyszyć.

W miejscu przeznaczenia należy w zasadzie dostawić przekazaną posyłkę do tego oddziału straży skarbowej, w której okręgu mieszka adresat lub odbiorca posyłki.

Posyłającemu pozostawia się jednak do woli wskazać zaraz przy oznajmieniu także inny oddział straży skarbowej tego obszaru krajów, do którego posyłka jest przeznaczoną a w takim razie należy odstawić posyłkę do tegoż oddziału straży skarbowej.

Artykuł 4.

Przez podpisanie i odebranie karty przejścia zobowiązuje się wysyłający postarać się o to, by przekazaną posyłkę dostawiono bez zmiany co do jakości i ilości, jakoteż w terminie odpowiednio wymierzonym do właściwego oddziału straży skarbowej a względnie do tego oddziału straży skarbowej, który w oznajmieniu jest wymieniony i żeby oddano kartę przejścia.

Jeżeli w skutek przypadkowego zdarzenia musi być podczas przewozu kierunek transportu zmieniony lub termin odstawy przekroczony, albo też zachodzi potrzeba zmiany opakowania posyłki, albo jeżeli w skutek takiego zdarzenia zmieni się podczas transportu ilość, natenczas jest przewoźca obowiązany uawiadomić bezzwłocznie o tej zmianie najbliższy organ skarbowy celem potwierdzenia tego faktu w karcie przejścia.

Dozwala się późniejszej zmiany miejsca przeznaczenia, jakoteż późniejszego podziału posyłki w obszarze krajów, do którego jest przeznaczona, ale tylko pod tym warunkiem, że wprzód dostawiona będzie cała posyłka w niezmi-nionym stanie do oddziału straży skarbowej, koło którego posyłka przechodzi i że posyłka będzie poddana przepisanej czynności urzędowej.

Jeżeli posyłka ma być odesłana napowrót do obszaru krajów, z którego pochodzi, natenczas należy oznajmić okoliczność tę stosownie do postanowień poprzedniego artykułu. Jeżeli jednak posyłkę odstawi przedsiębiorstwo przewozowe publiczne, natenczas można dozwolnić drogą rozporządzenia wykonawczego ułatwić co do sposobu odesłania napowrót posyłki.

Artykuł 5.

Celem poświadczenia, że posyłka została dostawioną w obszarze krajów, posyłkę tę odbierającym (artykuł 4), wystawi się kartę legitymacyjną, zaś w razie, gdy posyłka została po odsławieniu jej podzielona, kartę legitymacyjną co do każdej części posyłki.

Odbiorca jest obowiązany przekonać się, czy opatrzona jest kartą legitymacyjną każda posyłka, która w myśl artykułu 3 powinna być oznajmiona i którą odbiorca dostaje na własny lub na cudzy rachunek z krajów korony węgierskiej albo też z krajów Bośni i Hercegowiny, albo o której tenże wie, że pochodzi z jednego z tych dwóch obszarów krajów.

Szczegółowe postanowienia co do postępowania organów skarbowych z takimi posyłkami wydane będą drogą rozporządzenia wykonawczego.

Artykuł 6.

Drogą rozporządzenia wykonawczego postanowi się i ogłosi w stosowny sposób, któremi drogami lądowymi i wodnymi — oprócz kolei żelaznych i żeglugi parowej — dozwolony jest w obrocie pomiędzy trzema obszarami krajów transport posyłek podlegających oznajmieniu w myśl artykułu 3.

Artykuł 7.

Przedsiębiorstwa kolei żelaznych i żeglugi parowej, jakoteż urzędy pocztowe są obowiązane uwiadomić właściwy oddział straży skarbowej o każdej do przewiezienia przyjętej, z krajów korony węgierskiej albo z krajów Bośni i Hercegowiny nadeszłej posyłce, jeżeli ta jest rodzaju w artykule 3 wspomnianego i to po nadejściu posyłki na stację, w której można ją odebrać a w każdym razie jeszcze przed wydaniem posyłki adresatowi.

Artykuł 8.

Każda zwierzchność gminna jest obowiązana na prośbę organów powołanych do przestrzegania postanowień niniejszej części rozporządzenia cesarskiego być tymże bezzwłocznie pomocną w wykonywaniu ich czynności urzędowych.

Wydelegowany w tym celu funkcyjaryusz zwierzchności gminnej jest obowiązany być nieustannie obecnym przy tych czynnościach urzędowych, podpisywać w razie, jeżeli poczyniono jakie zarzuty, opis czynu i opis sprawdzenia, następnie podpisywać protokoły przesłuchania, jakoteż wszelkie dokumenta i papiery do śledztwa dochodowo-karnego należące i w ogóle dostarczać wszelkiej pomocy, do której niesienia jest w myśl ustaw obowiązany.

Artykuł 9.

Do przekroczeń niniejszej części rozporządzenia cesarskiego i rozporządzeń wykonawczych, o ile inaczej nie postanowiono, stosuje się ustawa

karna o przekroczeniach dochodowo-skarbowych wraz z postanowieniami dodatkowo wydanymi, w Dalmacji zaś, gdzie dopiero co wspomniana ustawa nie jest zaprowadzona, postępowanie tamże co do przekroczeń akcyzowych praktykowane wraz z temi postanowieniami co do rodzaju i wymiaru grzywien, co do odpowiedzialności za takowe, jakoteż co do przedawnienia tych przekroczeń, które z uwzględnieniem odnośnych postanowień w innych krajach obowiązujących, wydane zostały dla Dalmacji drogą rozporządzenia.

Artykuł 10.

Przedmiot przekroczenia razem z opakowaniem podlega konfiskacie:

1. Jeżeli oprócz przypadków w następnym ustępie 2 przewidzianych zaniechano dostawienia przekazanej posyłki do właściwego urzędu lub organu;

2. jeżeli kto nabywa albo nawet tylko w przechowanie przyjmuje posyłkę z krajów korony węgierskiej albo z Bośni i Hercegowiny pochodzącą, w myśl artykułu 3go oznajmieniu ulegającą, która albo wcale nie jest albo jest tylko w części zaślgnięta kartą legitymacyjną (artykuł 5), albo jeśli kto nabywa albo nawet tylko w przechowanie przyjmuje posyłkę cukru, która celem wywozu za linię cłową z krajów korony węgierskiej albo też z krajów Bośni i Hercegowiny przekazana została do urzędu położonego w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych i powołanego do wykonania przepisanych czynności urzędowych przy wywozie, chociaż tenże wiedział albo z zachodzących okoliczności powinien się być oczywiście domyślić, że idzie o posyłkę pochodzącą z krajów korony węgierskiej lub też z krajów Bośni i Hercegowiny;

3. jeżeli podczas transportu w kierunku od węgierskiej lub bośniacko-hercegowińskiej granicy w głąb królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych przytrzymaną zostanie poza obrębem dróg dla transportów wyznaczonych posyłka cukru, w myśl artykułu 3go oznajmieniu ulegająca, bez względu na to, czy posyłka ta jest opatrzona kartą przejścia czy też nie;

4. jeżeli posyłka taka przytrzymaną zostanie w odległości najwięcej 15 kilometrów od granicy węgierskiej lub bośniacko-hercegowińskiej na dozwolonych wprawdzie drogach lądowych lub wodnych lub na kolejach żelaznych albo parowcach, atoli bez karty przejścia i w takim czasie, że już taką kartą opatrzoną być powinna — i gdy z okoliczności nie wynika, lub nie może być wiarogodnie udowodnione, że posyłka wysłana została z miejscowości położonej w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

Konfiskata posyłki, która jest przedmiotem przekroczenia, nie ma miejsca, jeżeli złożoną zostanie w gotówce przy przytrzymaniu posyłki oprócz

przypadającej od teje kwoty wynagrodzenia (artykuł 1), jako grzywna jeszcze kwota 10 koron. W tej samej wysokości wymierzyć należy grzywnę, jeżeli już niema przedmiotu przekroczenia.

Artykuł 11.

Grzywnę w powyżej podanej wysokości (artykuł 10, ustęp ostatni) należy wymierzyć:

1. Jeżeli w przepisaniu w artykule 3 oznajmieniu podano większą lub mniejszą ilość od tej, którą przeznaczono do wysłania a zachodząca różnica przekracza pięć procentów;

2. jeżeli odstawiono wprawdzie posyłkę, ale część teje nie jest zasłonięta kartą przejścia i przekracza pięć procentów tej ilości, która powinna się znajdować według karty przejścia;

3. jeżeli kto z krajów korony węgierskiej albo też z krajów Bośni i Hercegowiny sprowadza w sposób zarobkowy do królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych cukier w ilościach mniejszych jak wspomniane w artykule 3cim;

4. jeżeli w odległości najwięcej 15 kilometrów od granicy węgierskiej albo bośniacko-hercegowińskiej napotkano na dozwolonych drogach lądowych lub wodnych, na kolejach lub parowcach posyłkę cukru, która jest wprawdzie opatrzona kartą przejścia, ale treść teje nie zgadza się w zupełności z posyłką.

Za podstawę do wymiaru kary bierze się: w przypadku pod 1 ilość, o którą ilość znaleziona jest większa lub mniejsza od ilości oznajmionej; w przypadku pod 2 ilość, która nie jest zasłonięta kartą przejścia; w przypadku pod 3 ilość, którą w sposób zarobkowy sprowadzono a w przypadku pod 4 różnicę, zachodzącą między ilościami.

Odpowiedzialność za te grzywny ciąży na za-czepionej posyłce i jej opakowaniu.

Artykuł 12.

W razie wykroczenia przeciwko jednemu z postanowień niniejszej części rozporządzenia cesarskiego, jakoteż w razie wykroczenia przeciwko rozporządzeniom wykonawczym do teje wydanych, o ile nie są to przypadki w poprzednich artykułach 10 i 11 przytoczone, wymierzyć należy grzywnę od 4 K do 100 K, a mianowicie:

1. Jeżeli zaniechano oznajmienia przepisanego artykułem 3cim;

2. jeżeli w oznajmieniu podano niewłaściwie ilości, a różnica wynosi wprawdzie więcej lub mniej niż trzy procenty, lecz nie więcej lub mniej niż pięć procentów;

3 jeżeli zaniechano przepisanego artykułem 7 oznajmienia o nadejściu posyłki do stacyi, z której posyłkę odebrać można.

Artykuł 13.

Z kwoty, która wpłynie z sprzedaży przedmiotu w myśl artykułu 10go skonfiskowanego albo też z grzywny wymierzonej w myśl artykułu 10, względnie 11, należy najpierw potrącić na rzecz skarbu państwa kwotę przypadającą jako wynagrodzenie w myśl artykułu 1go.

Tylko do pozostałej reszty stosują się odpowiednio postanowienia, tyczące się przeznaczenia pieniędzy pochodzących z grzywnien.

B. Zmiana niektórych postanowień ustawy z dnia 18. czerwca 1894 (Dz. u. p. Nr. 121).

Artykuł 14.

Uchyła się §§. 4, 7, 10, 11, 12 i 13 ustawy z dnia 18. czerwca 1894 (Dz. u. p. Nr. 121) o wynagradzaniu za podatek wódczany od opodatkowanych ilości alkoholu zawartego w płynach wysokowych pędzonych, które są w obrocie między królestwami i krajami w Radzie państwa reprezentowanymi, krajami korony węgierskiej i krajami Bośni i Hercegowiny i na miejsce tychże mają być odpowiednio stosowane powyższe artykuły 4, 7, 10, 11, 12 i 13. Grzywnę wymierza się jednak w ten sposób, że do kwoty od przedmiotu przekroczenia według niższej stopy podatku konsumcyjnego przypadającej dolicza się jeszcze 10 K.

Nadto zmienia się §§. 2 i 3 teje ustawy, które mają opiewać, jak następuje:

§. 2.

Wynagrodzenie za podatek (§. 1) wymierzane będzie od każdego hektolitra alkoholu w takiej kwocie, jaka w obszarze krajów, mającym wynagrodzenie to zapłacić, przypada w przecięciu według wspólnie umówionych stóp podatku wódczanego z ogólnej sumy dla tego obszaru przepisanej na każdy hektolitr ilości alkoholu, którą w tym obszarze w odnośnej kampanii rocznej poddano opodatkowaniu.

Wynagrodzenie to płaci się na podstawie obliczenia każdą kampanię obejmującego, w czwartym miesiącu po upływie odnośnej kampanii rocznej, gdyby zaś do tego czasu obrachowanie nie mogło być stanowczo zamknięte, płaci się je z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania.

§. 3.

W celu wykonania obliczenia (§. 2) jest obowiązany każdy, kto w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, w krajach korony węgierskiej i w krajach Bośni i Hercegowiny chce płynny wyskokowe pędzone w ilości jeden litr przynoszącej jako nieobciążone podatkiem, z jednego

z tych trzech obszarów krajów do drugiego posłać, oznajmić wprzód posyłkę przeznaczonemu do tego organowi skarbowemu (w urzędzie do tego przeznaczonym).

W oznajmieniu należy podać:

1. nazwisko, zatrudnienie i miejsce zamieszkania posyłającego;

2. nazwisko przewoźcy (przedsiębiorstwa przewozowego);

3. dzień wysłania;

4. ilość i rodzaj naczyń;

5. rodzaj i ilość płynów wysokowych pędzonych, jakoteż zawartość alkoholową tychże w stopniach przepisanego studzielnego alkoholometru;

6. ogólną ilość alkoholu w płynach tych zawartą w stopniach hektolitrowych (litrach) alkoholu;

7. nazwisko, zatrudnienie i miejsce zamieszkania adresata, względnie odbiorcy;

8. oddział straży skarbowej, do którego posyłkę odstawić należy.

Drogą rozporządzenia wykonawczego mogą być dozwolone ułatwienia co do oznajmiania zawartości i ilości alkoholu tych płynów wysokowych pędzonych, których zawartość alkoholowa nie da się zbadać zapomocą samego alkoholometru.

Równocześnie z oznajmieniem należy w zasadzie dostawić posyłkę razem z odnośnemi papierami przewodniami (listem przewozowym, rachunkiem itp.) do urzędu wysyłkowego, w celu urzędowego zbadania tejże.

Jednakże na prośbę posyłającego można uwolnić od obowiązku dostawiania i w tym wypadku urzędowe zbadanie może odbyć się w zakładzie przemysłowym posyłającego.

Jeżeli rewizya posyłki nie daje powodu do żadnego zarzutu, natenczas przekazuje urząd wysyłkowy posyłkę tę na miejsce przeznaczenia a to zapomocą karty przejścia, która ma posyłkę w drodze towarzyszyć.

W miejscu przeznaczenia należy w zasadzie dostawić przekazaną posyłkę do tego oddziału straży

skarbowej, w której okręgu mieszka adresat lub odbiorca posyłki.

Posyłającemu pozostawia się jednak do woli zaraz przy oznajmieniu wskazać inny oddział straży skarbowej tego obszaru krajów, do którego posyłka jest przeznaczona, a w tym razie należy odstawić posyłkę do tegoż oddziału straży skarbowej.

C. Postanowienia wspólne.

Artykuł 15.

Obrachowania pomiędzy królestwami i krajami w Radzie państwa reprezentowanymi z jednej a z krajami Bośni i Hercegowiny z drugiej strony, następnie pomiędzy krajami korony węgierskiej z jednej a krajami Bośni i Hercegowiny z drugiej strony należy w myśl artykułu 2go i artykułu 14go (§. 2) przeprowadzać osobno co do obu wyż wspomnianych przedmiotów opodatkowania.

Jeżeli oba obrachowania, które w myśl powyższego postanowienia z królestwami i krajami w Radzie państwa reprezentowanymi i z krajami korony węgierskiej przeprowadzone zostały, razem wzięte, wykazują, że krajom Bośni i Hercegowiny należy się wynagrodzenie, natenczas wynikającą z obrachowania kwotę wynagrodzenia potrąca się, lecz jedynie do wysokości 300 000 zł. w złocie, z kwoty rocznej 600.000 zł. w złocie, która to kwota na mocy §. 13 ustawy z dnia 20. grudnia 1879 (Dz. u. p. Nr. 136) o ustanowieniu wspólnego związku cłowego z Bośnią i Hercegowiną, stanowi udział tych krajów w wspólnym dochodzie z cel. Wynagrodzenie to należy w stosunku do wysokości obustronnych kwot jako spleacony częściowo ryczałt cłowy policzyć na rzecz obu państw monarchii austriacko-węgierskiej.

Kwotę tego wynagrodzenia przelicza się na złoto rocznie, po upływie ostatniego miesiąca poszczególnych kampanii podług tego ażyto, które w przecięciu było ustanowione dla opłat cłowych na miesiące owego okresu.

IX. Część.

Postanowienia końcowe.

Postanowienia I., II. i III. części wchodzi w wykonanie z dniem 1. września 1899.

W tym dniu tracą moc swoją obowiązujące jeszcze postanowienia ogólnej ustawy o podatkach spożywczych z dnia 25. maja 1829, o ile się odno-

sza do opodatkowania piwa, tudzież rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 19. grudnia 1852, Dz. u. p. Nr. 264, ustawa z dnia 25. kwietnia 1869, Dz. u. p. Nr. 49, oprócz artykułów II, ustęp 2 i artykułu III wreszcie ustawa z dnia 2. października 1894, Dz. u. p. Nr. 196.

Do przekroczeń ustawy z dnia 20. czerwca 1888, Dz. u. p. Nr. 95 o opodatkowaniu wódki, popełnionych przed 1. września 1899 a co do których nie zapadło jeszcze prawomocne orzeczenie, należy stosować postanowienia II. części niniejszego rozporządzenia cesarskiego, o ile takowa zawiera łagodniejsze przepisy karne.

Postanowienia IV., V. i VII. części wchodzą w wykonanie z dniem 1. sierpnia 1899.

Do przekroczeń ustawy z dnia 20. czerwca 1888, Dz. u. p. Nr. 97 o opodatkowaniu cukru przed tym terminem, popełnionych i nie rozstrzygniętych jeszcze prawomocnie należy stosować postanowienia IV. części niniejszego rozporządzenia cesarskiego, o ile ta zawiera postanowienia łagodniejsze.

Postanowienia VI. części nabywają mocy obowiązującej co do cukru (IV) dnia 1. sierpnia 1899, co do płynów wysokowych pędzonych (Nr. 76 taryfy) dnia 1. września 1899, co do innych przedmiotów dnia 1. stycznia 1900.

Postanowienia VIII. części nabywają mocy co do cukru od dnia 1. sierpnia 1899, co do innych przedmiotów od dnia 1. września 1899.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia cesarskiego poruczam co do I., II., III., IV., V. i VIII. części Mojemu Ministrowi skarbu, co do VI. części Moim Ministrom skarbu i handlu a co do VII. części Mojemu Ministrowi skarbu a względnie Mojemu Ministrowi skarbu i Mojemu Ministrowi handlu.

Ischl, dnia 17. lipca 1899.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.

Wittek r. w.

Bylandt r. w.

Kaizl r. w.

Welsersheimb r. w.

Ruber r. w.

Kast r. w.

Jędrzejowicz r. w.

Di Pauli r. w.

